

DALARNAS STUDENTSPEXARE
SPEX Nr. 8

Columbus & Tintin

En Riktig Upptäckt!

Av
Peter Johansson
Anders Rubensson

-----AKT 1-----

Prolog 1

- 1. Artikeln**
- 2. Äntligen**
- 3. Återträffen**
- 4. Myndigheten**
- 5. Kalabaliken**
- 6. Planen**
- 7. Flörten**
- 8. Desserten**
- 9. Månskenspromenaden**
- 10. Dragkampen**
- 11. Tejpen**
- 12. Avfärden**

-----AKT 2-----

Prolog 2

- 13. Ankomsten**
- 14. Tigerjakten**
- 15. Främlingen**
- 16. Revolutionären**
- 17. Missuppfattningen**
- 18. Fruksalladen**
- 19. Lägren**
- 20. Kompromissen**
- 21. Spegelbilden**
- 22. Munkorden**
- 23. Upplösningen**
- 24. Arken**
- 25. Lärdomen**

Bakgrund

Vår historia börjar för lite drygt 25 år sedan, långt innan själva spexet utspelar sig, när en ung lovande assistent till Professor Kalkyl vid namn Anna hade upptäckt en gammal karta som visade vart Noaks Ark skulle finnas. Efter grundliga undersökningar av kartan hade Anna så småningom lyckats tytt ledtrådarna som stod på kartan och fört anteckningar på dessa i sin dagbok. När de så bestämde sig för att söka rätt på arken behövde de ett bra skepp att segla med. Eftersom Kalkyl och Anna på sina tidigare resor hade seglat med Kapten Haddock var valet givet.

Några månader innan avresa, föder Anna ett gossebarn vid namn Christoffer i Genua. Vem fadern är vill inte Anna tala om. Fadern - Kapten Haddock, med vilken Anna under en tid har en kärleksaffär tillsammans med, förblir ovetandes. Anna tar med sig barnet på arken-resan, men tänker för sig själv att ett barn inte passar hennes äventyrliga livsstil. När så skeppet passerar utanför Spaniens kust, lägger Anna ned sitt barn i en korg och lägger ned det i vattnet så att det flyter in mot stranden.

Någon vecka senare, när skeppet hunnit ut en bit på Atlanten, sprängs plötsligt skeppet i bitar. Det är Kalkyl som har experimenterat med det sprängmedel som behövs för att forcera grottan där arken enligt kartan ska finnas. Haddock och Kalkyl klarar sig och blir snart upplockade av en fiskebåt från Venedig. Anna däremot spolans upp på en strand på Kuba. Hon upptäcker till sin stora förvåning att den plats som hon hamnat på, precis är den plats som kartan beskrev. Omvärlden tror dock att Anna omkommit i olyckan. Kalkyl, som inte riktigt kan släppa tanken om att de nästan hade arken, söker på havets botten efter skeppet för att finna Annas dagbok och karta.

När korgen med barnet flyter iland vid den spanska kusten, är det en liten underlig figur som hittar den - Pancho. Eftersom Pancho tycker att det lilla barnet ser ut som en liten korg, kallar han det för Kolbasz. Han tar hand om pojken som snart växer upp och känner vågornas dragningskraft och äventyrslustan i blodet, vilket han ärvt av sina föräldrar. Kolbasz, eller Columbus som han hellre kallar sig själv, vill gärna ut på seglatser och söker sig därför till det ställe där de bästa seglarna finns, nämligen Venedig. Där lär han först känna tre odågor, kallade Corleone, Capone och Capisce, som han utför en del småfiffel med. Kolbasz lyckas efter ett tag få ett riktigt lärlingsjobb på ett skepp. Kaptenen på skeppet är ingen annan än Kapten Haddock. Under en seglats hamnar Kolbasz inne i Haddocks hytt, där han hittar gamla anteckningar om att Noaks Ark skulle finnas någonstans. Bland anteckningarna finner Kolbasz även ett fotografi på Anna. Det hugger till i hans hjärta men han kan inte förstå varför. Haddock kommer in i hytten och blir rasande då han ser att den unge Kolbasz läser hans papper och rotar i hans privatliv. I tumultet som uppstår drar de båda svärd och ovetandes om varandras relation som far och son börjar de fäktas. Det hela slutar med att Kolbasz förlorar sin ena hand och flyr tillbaka till Pancho i Spanien där han ligger lågt ett tag. Men åter kallar äventyrslustan på Kolbasz och han flyttar för ett tag till Lissabon och ger sig därifrån ut på nya strapatser. Genom listiga och elaka planer lurar Kolbasz bland annat en sjöman i det Ostindiska kompaniet på stora pengar. Eftersom den engelske sjömannen inte kan betala vad han är skyldig, menar Kolbasz att sjömannens dotter, Tina, ska jobba av skulden som tjänsteflicka hemma hos Kolbasz i Spanien dit Kolbasz åter flyttat eftersom den portugisiska kungen inte vill veta av honom. Kolbasz, som nu vill göra egna upptäcksfärder, skriver brev efter brev till det spanska kungahuset utan att få svar... ända tills...

Kortfattat: Anna jobbar med Kalkyl. De seglar på Haddocks skepp. Anna och Haddock har en affär, vilket leder fram till Kolbasz. Anna lämnar Kolbasz i en korg som Pancho hittar. Skeppet sprängs och Anna hamnar på Kuba och Kalkyl och Haddock i Venedig. Kolbasz

söker äventyr och hamnar på Haddocks båt i Venedig. De båda bråkar och Kolbasz förlorar sin hand. Det hindrar dock inte Kolbasz från att söka nya äventyr.

Karaktärer

Tintin - Vår vän från Belgien har varit med om mer än de flesta och tackar sällan nej till ett äventyr. Tintin är klarsynt och uttrycker ett vårdat språk. Han sviker aldrig en vän och har också förmågan att upptäcka om en skurk gömmer sig bakom en falsk mask. Ingen har dock förstått varför han envisas med att använda på tok för korta byxor.

Milou - Tintins trogne följeslagare. Milou går på två ben och både röker cigaretter och dricker alkohol. Han kan inte prata, utan gör sig förstådd genom kroppsspråk. Är lite småtrött efter att ha varit med på Tintins alla äventyr. En hund som verkligen lärt sig rutinerna.

Professor Kalkyl - Professor Karl Kalkyl är förmodligen de virriga professorernas urtyp. Beväpnad med kraftigt nedsatt syn och hörsel är han kanske inte den mest självklara kompanjonen på ett äventyr. Men Kalkyls uppfinningsrikedom och fascination för det okända väger dock upp hans kroppsliga funktionshinder. Under en tid i sitt liv var han tillsammans med Anna på äventyr efter Noaks Ark, men tack vare hans vågade experiment i skeppets nedre delar gick expeditionen upp i rök vid en kraftig explosion.

Kapten Archibald Haddock - Kaptenen äger ett hett temperament och han viker sig inte för att visa upp det. Haddock är en vän av glaset men hinner aldrig höja det eftersom redan kring honom alltid avbryter drickandet. Detta gör honom bara mer och mer argsint. Haddock bodde en tid tillsammans med Kalkyl i slottet Moulinsart i Frankrike som Kalkyl köpte efter att ha sålt ubåtshajen till staten. Vi utgår från att förhållandet är av vänskap och inget annat... Haddock har tidigare haft ett förhållande med Anna och har tillsammans med henne ovetande en son – Christoffer Kolbasz.

Dupont och Dupond - Hur hade världen sett ut utan de två franska poliserna Dupontarna? Hade det varit en plats av brottslighet, mord och kannibalism? Nej, knappast! Men faktum är att Dupontarna på något märkligt vis alltid lyckas klara av de svårigheter de har framför sig. De är väldigt lika varandra i båda stil och tankesätt. Dupontarna bär alltid hatt och käpp men i övrigt har de ingen känsla av vad som krävs för att smälta in. Tappar ibland bort sig själva...

Christoffer "Kolbasz" Columbus - Ung men ändå erfaren sjöfarare. Var en gång lärling hos Kapten Haddock men kom i olag med denna då han vid en "olycka" blev av med sin ena hand. Handen är idag ersatt av en krok. Kolbasz är en besserwisser av rang men en känsla av rotlöshet får honom ibland att mjukna inför omvärlden – dock bara för bråkdelen av en sekund.

Anna - Tillsammans med Professor Kalkyl åkte hon på många och långfärda expeditioner. På den sista var de på väg för att finna Noaks Ark, men av oförutsedda anledningar gick expeditionen på grund. Innan denna tragedi fick hon en son tillsammans med Kapten Haddock. På grund av sitt äventyrliga sinne blir hon dock tvungen att lämna ifrån sig barnet, så hon lägger barnet i en korg då de passerar den spanska kusten. Efter båtolyckan vaknade hon uppspolad på en strand på Kuba. Hon har därefter blivit en naturmänniska.

Pancho - Sancho José Maria Rodrigo de Triana Gonzales Panza som han egentligen heter, har tagit hand om Kolbasz sedan han fann honom i en korg i vassen och tycker mycket om honom.

Är en ganska rund person som har en mysighet över sig som förstärks på det sätt han talar. Det som syns mest är dock hans fenomenala spansk-mexikanska mustasch som fladdrar när Pancho talar.

Corleone Capone Capisce (CCC) - Stiligt klädda mafiosos som är ungdomskamrater med Kolbasz. Fungerar ungefär som en person fastän att de är tre. Är riktigt dumma och skulle inte tveka att sälja sin mamma för en cappucino eller tre...

Tina - En ung och fager kvinna som sliter hårt som husa hemma hos Kolbasz. Detta för att arbeta av en skuld hennes far har till Kolbasz. Hon tycker om Pancho, men har inga större känslor för Kolbasz. Tina ska snärja Tintin för att få tag på kartan till Kolbasz, men blir själv kär i Tintin vilket ställer till en del komplikationer för henne.

Elvis - Kungen dog inte 1972, utan drog sig undan till Kubas djungel för att få äta de mackor han ville. Han är numera också ledare för en munkorden som mer än gärna sjunger Elvis-hits i gospeltakt. Elvis har utvecklat ett talfel efter alla filmer han gjorde, nämligen att han inte kan prata normalt utan måste sjunga fram det han säger.

Björne - Rasande över att ha blivit ersatt av sin norske kusin Bjarne av SVT följde han i Evert Taubes fotspår och seglade runt med diverse fartyg och skottade kol i pannrummen. Bestämde sig en dag för att bosätta sig i Kubas djungel för att bli mer som Balou och träffade där Anna och bor numera granne med henne. Bjuder gärna på en Cuba Libre eller två!

Fidel Castro - Sedan Batista flydde med statskassan är Fidel Castro ensam härskare på Kuba. Hans yviga skägg, gröna militärkläder och stengråa blick avslöjar honom som en krigare i hjärtat – och en krigare lämnar aldrig en medsoldat i sticket. Därför spenderar han mycket av sin tid sörjandes efter sin vän Che Guevara. Kriget mot kapitalismen får dock komma i andra hand eftersom man kan få en t-shirt med snyggt Che-motiv för bara 39:- på JC.

Servitrisen - Vacker medelålders kvinna som jobbat på kaféet så länge hon kan minnas. Numera serverar Maria, som hon heter, CCC deras cappucino utan att tänka på det. Hon bemöter sina kunder med ett stort leende. Men lika fort som kunden vänt sig om, muttrar hon.

Tigern - Tigern hittade Anna uppspolad på stranden. Rufsigt som hon var behövde lejonet inte leta långt i sitt sinne för att känna sympatier. Numera bor Anna och Tigern tillsammans i Lejonkulan 2A, granne med Björne.

Mat-Tina och Tomas Tengby - Vad finns det att säga? Ni som har sett när Tina lagar mat i SVT vet hur hon är: skånsk, blond, glad och pratar utan uppehåll. Den stackars Tomas får knappt en syl i vädret förutom när han ställer sina ibland självklara frågor.

Mulle - Vissa av oss träffade honom som liten i skogen. ”Hej Kollikokk” är hans hälsningsfras. Har genom åren provat de allra flesta naturaktiviteter, men har av sin läkare fått rådet att börja springa mer. Då började Mulle orientera, vilket numera är en stor passion för honom.

---- Akt 1 ----

Prolog 1

Bandet spelar Can't Turn You Loose (i Blues Brothers' tappning) och presentatörerna äntrar scenen. Efter att spexet har presenterats, släcks ljuset och lokalen bli kolsvart. Tintins inspelade röst hörs i högtalarna...

”Hallå, det här är journalisten Tintin! Det var jag och Milou, vi hade just kommit hem från San Theodoros i Sydamerika där vi tillsammans med Kapten Haddock och Professor Kalkyl hjälpte vår vän general Alcazar att bekämpa den onde Tapioka i Sydamerikas djungler. Tapiokas militära rådgivare, den borduriska polischefen Spontz, hade gillrat en fälla för Dupontarna och Madame Castafiore, som var på turné i Sydamerika, och var nu anklagade för att ha konspirerat mot Tapioka. Det hela gick bra och alla kom hem välbehållna. Nu sitter jag Milou återigen i vår lägenhet i Bryssel och väntar på nya äventyr.”

Ridån går därefter upp, och en ensam spotlight visar Tintin och Milou sittandes vid ett bord i Tintins lägenhet i Belgien.

Scen 1 - Artikeln

Aktörer: Tintin, Milou

Dekor: Ett bord på vänster sida scenen, två stolar i trä, en duk, två kaffekoppar och ett askfat. I bakgrunden finns ett mindre bord med en gammal telefon på. Bredvid telefonen står ett antal böcker prydligt (bland annat de tre vanliga reaböckerna av Dostojevskij)

Tintin: Äntligen en morgon då jag kan sitta och dricka mitt morgonkaffe i lugn och ro. En äventyrsförföljd man som jag mår gott av att få slappna av emellanåt. Eller vad säger du Milou, har du hämtat husses tidning?

In kommer Milou från höger. Han har morgontidningen i munnen eller under armen (beroende på hur dräkten är sydd). Milou går med lugna, släpande steg till Tintin. Det är tidigt på morgonen och Milou är trött. Han har varit ute kvällen innan och är rätt bakis. Han kommer fram till Tintin och ger honom tidningen genom att ta den ur sin mun med tassens och lägga den på bordet framför Tintin. Milou sjunker ned i den andra stolen och tänds en cigg. Han röker sin cigarett med nonchalans. Tintin slår upp tidningen.

Tintin: Jaha, nu ska vi se vad som hände i världen igår.

Tintin räknar upp fyra aktuella händelser; två lokala och två internationella. (Dessa nyheter anpassas efter den aktuella nyhetsförmedlingen som råder då spexet spelas i april.) Någon kommenteras med en insiktsfull och djup kommentar. En artikel i mitten av tidningen fångar Tintins intresse extra mycket. Den berättar om Kalkyls nya upptåg. Kalkyl har just fått tag på en skattkarta i en dagbok som visar vart Noaks ark ligger.

Tintin: Nämen titta Milou. Vår gamle vän Professor Kalkyl har hittat en gammal dagbok med en skattkarta i. Det står här att kartan visar exakt vart Noaks gamla ark ligger någonstans. Haha det var då inte illa. Så här står det... Lyssna noga Milou, det här är viktigt... "Den bibliska sägnen om Noaks ark är ingen saga, berättar Professor Karl Kalkyl, utan finns i en grotta på en ö. Vart denna ö ligger vill Kalkyl dock inte avslöja. Detta faktum har Kalkyl vetat i över 25 år, men kartan har legat på Atlantens botten sedan Kalkyls gamla expeditionsfartyg sjunkit efter en explosion." Ja det visste jag inte om. Visste du det Milou? Nä. Jag tror bestämt jag måste ringa Kalkyl nu med det samma.

Tintin reser sig och går till det lilla bordet snett bakom dem och tar upp telefonen som sitter på bordet. Milou går ut från scenen och hämtar två resväskor (av gammal modell). Tintin slår numret på telefonen:

Tintin: Nu ska vi se. Landskoden till Italien är... 39. Och Kalkyl blir ...hmm få se nu.. K är 5... A är 2... L är 5... K... ha ha den kan jag ju, det är 5. Y.. det blir 9 och sist har vi L.. 5 igen...

Tintin plockar upp en av Dostojevskijs reaböcker och läser tyst på baksidan i väntan på att det ska svara.

Tintin: Ja hej Kalkyl, det här var Tintin... Ja din vän från Belgien... Journalisten... Efternamn ja... nej... jaha... det har jag nog inget. Men kom du inte ihåg när vi reste till månen ... tur och retur. Ja just det... Milou var också med. Ja precis... Voff voff... Just det... Jag läste just om den här skattkartan du har hittat. Vad säger du... vill du att jag ska följa med... nu med det samma? Jaha men... ja okej, jag måste förstas packa mina väskor först, men om några timmar är jag där. Då säger vi så... Hejhej... Hej... Hej... Hej... Hej... då. (*click*) Milou, vi ska åka till Kalkyl i Venedig... är du snäll och packa mina väsk... (*Tintin vänder sig om och ser en lagom säckig Milou som redan har packat väskorna.*) Men va bra Milou... du är då alltid ett steg före alla andra. Då åker vi mot nya äventyr! (*Tintin och Milou lämnar scenen.*)

Scen 2 - Äntligen

Aktörer: Kolbasz, Pancho, Tina

Dekor: "Duschkabin" med draperi, klädhängare

Sång: Kolbasz: *New York, New York / Frank Sinatra*

"Tintins" röst: Samtidigt i Spanien

Christoffer Kolbasz står i sin dusch och nynnär på en melodi (introt till New York, New York). Han griper tag i sin morgonrock utanför draperiet och sätter på sig den inne i duschkabinen. När orkestern spelat klart introt, drar han upp draperiet och sjunger sin sång som handlar om Christoffer Kolbasz och hans felfria personlighet, att han är bäst, störst, starkast och vackrast... och att han dessutom heter Columbus, och inte Kolbasz. Numret görs med dansare som är klädda i vita frackar, vita handskar och vita hattar, med andra ord; ett dansnummer som skulle kunna vara tagen från Las Vegas!

När applåderna har fallit, kommer Sancho José Maria Rodrigo de Triana Gonzales Panza (men han kallas kort och gott för Pancho) in från vänster springandes (på sitt sätt) med tidningen i högsta hugg. Kolbasz står nu vid duschen och kammar sig. En spegel hänger från hans krok som han har istället för handen.

Pancho: Titta titta Kolbasz, titta vad som står i Tiidningen.

Kolbasz: Ser du inte att jag kammar mig, speglar mig... raor (gör ett vildkattsläte och klöser mot sin spegelbild).

Pancho: Jo men tiiitta... det är något om en skatt i tiidningen. Du måste läsa... det är om den där skatten du dillade om förut. När du var i Veneedig.

Kolbasz: Vad är det du står och säger?

Kolbasz: (Kolbasz river åt sig tidningen och läser högt.) "Professor Kalkyl boendes i Venedig, har i dagarna återfunnit den karta som enligt honom ska leda fram till Noaks försvunna ark." Detta var sannerligen intressant!

Pancho: Visst är det spännande!

Kolbasz: Minsann, och Kalkyl kommer att åka på den där Kapten Haddocks skepp står det här. Haddock den gamle boven! Hmm (Kolbasz sneglar försiktigt på sin krokförsedda arm.)

Pancho: Ehh du, Kolbasz...

Kolbasz: Columbus!

Pancho: Jaja, vad tänker du på?

Kolbasz: Tänk om jag bara kunde få resa...(betänksamt)

Tina kommer halvrusandes in på scenen

Tina: Herre, ursäkta, men det kom just ett brådskande expressbrev. Ni skulle öppna det genast.

Kolbasz: Jamen ge hit det då flicka, stå inte bara där och glo. (*Kolbasz river åt sig brevet, sprätter upp och tar innehållet.*) Woohoo!!! Pancho, jag har fått pengar!

Pancho: Hur menar du nu?

Kolbasz: Ferdinand och Isabella vill att jag ska finna arken.

Pancho: Vad spääänande

Kolbasz: Här står:

”Bäste Kolbasz (*Kolbasz påpekar att han heter Columbus*), vi har förstått av dina många och långa brev till kungadömet att du vill ha ekonomiskt stöd för att göra en upptäcktsresa. Nu får du till slut din chans. Vi önskar att du gjorde en expedition för att finna arken. Den skulle vara ett värdefullt tillskott till kungadömet's samling av antika skatter. Du får tillgång till ett skepp, Santa Maria, med bemanning. Skeppet ligger i hamnen. Men du är dock inte ensam om att leta skatten, så skynda dig på!”

Brevet är undertecknat av drottning Isabella och kung Ferdinand.

Pancho: Äntligen, detta har du väntat länge på, men hur ska du få reda på var skatten finns?

Kolbasz: Jo, min gode Pancho! (*Kolbasz petar på spetsen på sin krok så att det låter ”ping” - lika ondskefullt som när Mr. Burns i Simpsons lägger ihop sina händer och säger ”excellent”*) Jag har en plan!

Pancho: (*Pancho vänder sig mot publiken*) Kolbasz har en plaaan. Men vad är det för någon plan han har (*Pancho vänder sig nu åter mot Kolbasz*)?

Kolbasz: Vi måste få tag på den där skattkartan till vilket pris som helst, Pancho. Jag måste kontakta Corleone, Capone, Capisce!

Pancho: I Venedig?

Kolbasz: Capisce!

Pancho: Capiiisce...

Kolbasz: Packa väskorna Pancho, vi ska på äventyr!

Kolbasz och Pancho går ut från scenen. De möter Tina halvvägs, hon ska städa duschen. Kolbasz sträcker fram huvudet mot henne och fnyser. Tina bryr sig inte.

Tina: Att man ska behöva arbeta för den där uppblåsta låtsasmatadoren, han kan ju inte ens läspa! Om ändå inte min far hade spelat så mycket och satt sig i skuld till den där mallgrodan, hade jag nog varit fri som en fågel nu. Istället får jag skrubba hans äckliga dusch och hans eländiga spegel där avtrycket av hans förvrängda ansikte snart har fastnat. (*Talar till Kolbasz i spegeln*) Du är så elak och ful, att inte ens din mor skulle älskat dig...om du nu haft någon (*Tina avslutar med att göra en förlöjligande imitation av Kolbasz*) *roar*.

Kolbasz kommer nu in på scenen, drar med sig Tina i hennes arm.

Kolbasz: Gå och byt om till något mer representabelt, vi ska till Venedig med det samma. Du kan nog komma till nytta... på något sätt...

Seinfelds basgång ljuder i högtalarna medan ridån går upp.

Scen 3 - Återträffen

Aktörer: Haddock, Servitrisen, Kalkyl, CCC, Milou, Tintin

Dekor: Lycktstolpe med skyltar; "Venedig" längst upp, "Avesta" pekar åt ett håll, "Krylbo" pekar åt det andra. Två kaffebord, ett på vardera sida av scenen. Tre stolar vid det vänstra bordet, två stolar vid den andra. En bar som har skylten "Cafe Kopparhatten" (eller något annat) står bakom det högra bordet.

Kapten Haddock sitter vid ett bord och beställer in sprit, tre maffiamän (Corleone, Capone och Capisce) sitter vid ett annat bord och gömmer sig bakom en tidning (som den mittersta mafioson har i sina händer). Maffiamännen dricker espresso, med rasande hastighet och med jämna mellanrum tittar de båda yttersta maffiamännen fram bakom tidningen och fäster sina blickar på Haddock. En servitris står bakom bardisken och serverar Haddock och Maffiamännen vid deras bord.

Haddock: Bomber och granater! Vart är kyparn?! (Haddock vänder sig mot baren) Hörru fruntimmer, ska inte en gammal sjöbjörn som jag få fukta strupen när han begär det, va!? Ge mig en rom för bövelen.

Servitrisen sticker upp sitt huvud bakom disken och häller upp ett glas till Haddock. Hon går fram till bordet och ställer ner glaset med ett leende.

Servitrisen: Varsågod herrn.

Haddock: Tack lilla gumman, ha ha... åh hej på dig lille vän (Haddock tittar på glaset och fortsätter att tala till det).

Servitrisen går tillbaks till baren och hämtar tre koppar espresso som hon lämnar på CCC:s bord.

Servitrisen: Kaffet mina herrar.

Hon tar de tre tomma kopporna och går tillbaks till baren. CCC tittar fram bakom tidningen som viks ihop och stoppas under armen. Med ett hastigt ryck, dricker de upp sitt kaffe. Allting görs i en systematisk och synkronisk rörelse. När kaffet är uppdruckat, görs rörelsen baklänges så att de återigen tittar bakom tidningen. Till rörelserna gör de svischande ljud med sina munnar. De avslutar med ett "ahhhh".

Haddock tar nu upp sitt glas, vilket han börjar att prata med.

Haddock: Ja du gamle vän där nere, det var några timmar sedan nu... Jag undrar vart den där Kalkyl är någonstans, han är ju redan 8 minuter sen. (Haddock tar upp ett fickur ur sin ficka). Fast det klart, den där gamle göken kan väl förstås inte klockan. Han svamlar mest en massa tycker jag... ja, om sina nya uppfinningar och upptäckter. (Under hans

prat går servitrisen fram till maffiamännen med tre nya koppar, varpå de åter dricker kaffe på sitt speciella vis.) Minsann, det ska bli roligt att träffa Tintin igen. Ja, vi har varit på en del äventyr tillsammans. Undrar om han har med sig den dära vovven som alltid springer omkring så glatt.

Medan Haddock sitter och mumlar lite tyst med sig själv och glaset om bravaderna med Tintin, kommer Professor Kalkyl in. Kalkyl är klädd i lång grön rock och grön hatt, svarta byxor och svarta skor. Till en början bär han sina glasögon runt halsen i ett band. Kalkyl bär jämt omkring på sin hör-lur.

Kalkyl: Om man skulle tänka sig att man blandade myxopolsofat med ett par skopor aluminopet och lite joniserat konkabinotrixyloxid. Mixar detta med lite natriumklorid och sedan, kanske efter några veckor raffinerar detta med hjälp av nedslipat kolpulver... vad skulle det bli då, min käre Haddock? Hu hu hu...

Den utan glasögon beprydda och då nästan blinda Kalkyl vänder sig mot servitrisen.

Servitrisen: Va!

Kalkyl: Vadå?

Servitrisen: Ursäkta mig herrn, men jag tror nog att ni misstar er. Herrn ni söker kanske sitter där borta.

Servitrisen pekar mot Haddock. Kalkyl sätter på sig glasögonen, tittar först på Haddock och sedan på servitrisen.

Kalkyl: Ja minsann, ni har så rätt så. Men håll med om att ni ser ganska lika varandra ut, förutom att han har blå tröja, och det har inte ni, unga damen.

Servitrisen: Det var det fräckaste!

Servitrisen som av kommentaren tar illa vid sig, snäser åt Kalkyl och går iväg till baren. Kalkyl går fram till Haddock, men sätter sig inte. Han står istället och vaggar lite smått.

Kalkyl: Ja, som jag sa. Vad blir det då, min käre Haddock?

Haddock: Vad mumlar du i nu, gubbe, vad blir vad?

Kalkyl: Ja precis Haddock, vad blir det?

Haddock: Vadå blir..?

Kalkyl: Det!

Haddock: Det?

Kalkyl: Ja, det jag sa.

Haddock: Vad sa du då?

Kalkyl: Ja, det du håller i handen. Det blir det.

Haddock: Rom?

Kalkyl: Tom? Vem är det? Jag trodde vi skulle möta Tintin?

Haddock: Ja, vi ska möta Tintin. Men vad menar du att romen blir?

Kalkyl: Romen, jahaha, ja du Haddock, Kan du hålla den här kartan så länge, så ska jag förklara. (På ordet "kartan" åker tidningen ned för CCC, som intresserat tittar åt Kalkyls håll, detta görs väldigt tydligt så publiken ser). Du ser, när mamma fisk lägger sina ägg, kommer pappa fisk och lägger sin mjölke över. Och då blir det små guppysar. (Kalkyl

visar fint med sina händer hur det går till) Jag trodde allt att du var en riktig sjöman
Haddock: *(Kalkyl skrattar lite för sig själv) Hu hu hu.*
Haddock: Du blir allt snurrigare för var dag som går professorn.

Lite med andan i halsen kommer Tintin ingående, med Milou i släptåg.

Tintin: Hallå mina vänner! Ursäkta att jag är sen! Jag fastnade med flyget i Rom.

Kalkyl: Jamen Tintin, du förstår vad det blir! Det blir ju rom! Haddock trodde det blev fisk.

Tintin: Fisk?

Haddock: Tintin, vad jag är glad att se dig igen.

Tintin: Kapten, hur står det till?

Haddock: Pigg som en mört, men det är lätt att man torskar förståndet när man umgås med den här gammalgäddan. Hajar du det Tintin?

Tintin: Du är hal som en ål du Kapten, men jag antar att du inte harr något val? Sej mej, du håvar väl in en del laxar på uppdragen du får av Kalkyl?

Haddock: Jodå, så jag klarar mig. Åh, men titta! Milou din byracka!!!

Haddock "springer" fram till Milou och ger honom en bamsekram, så att Milou mer eller mindre tappar luften.

Tintin: Professorn, jag är väldigt intresserad av att höra alla detaljer om detta äventyr.

Kalkyl: Mitt förslag är att du och jag beger oss av hem till mig. Jag har jobbat på ett litet experiment i min källare.

Kalkyl och Tintin går iväg till Kalkyl, ut från scenen. Under tiden börjar Kalkyl att förklara för Tintin om hur det gick till när han fann kartan.

Kalkyl: Du ska veta vad jag letat efter den där kartan. Det är många som har tvivlat på mig, men nu har jag (här försvinner de ut) äntligen hittat den. (sägs utanför scenen)

Haddock: Då var det bara du och jag Milou. Ska du ha dig en stänkare kanske? (Haddock skrockar lite). Du har ju vuxit en del sen sist vi sågs. Servitrisen! (Haddock viftar med en arm för att påkalla uppmärksamhet) Hallå du, kan du komma in med en rom till min vän här... ser du inte att han håller på att törsta ihjäl. (Tittar ned på bordet) Nejmen, den där virrpannan Kalkyl glömde sin karta. (Haddock stoppar den i sin bakficka.) Jag får ge den till honom senare vid middan.

Servitrisen kommer fram till bordet med en rom till Milou.

Scen 4 - Myndigheten

Aktörer: Haddock, Milou, Servitrisen, CCC, Dupontarna

Dekor: Cafét...

Sång: Dupont & Dupond: Puttin' On The Ritz / Taco

Haddock förklarar för Milou om ett av sina äventyr där han påstår sig ha slagits med krokodiler... Under tiden som Haddock har sin stora utläggning sitter CCC och tittar förundrat fram bakom tidningen.

Haddock: Du förstår Milou, de var tre stora, nej fyra otäcka krokodiler. Dom attackerade mig från alla håll när jag satt i min kanot och jag hade bara mina åror att försvara mig med. De började hugga i båten men jag fattade ett fast grepp kring åran och drämde till två på samma gång över, ehh.. näbben. (härifrån eskalerar Haddocks historia) När den sista krokodilen attackerade mig hade mina åror ju gått sönder så jag dök i och brottades med den. (Härifrån ställer sig Haddock upp och visar vad han berättar) Jag tog ett stadigt nacksving på honom och ruskade om krokodilen rejält och sedan (här kastar sig Haddock för att visa, samtidigt som han säger slutet av sin replik så att det stönande ljudet kommer fram) kastade jag som självaste Karelin. (Haddock sätter sig med andan i halsen på sin stol). Dé du Milou, det var tider det...

Dupontarna dyker nu upp mitt i publiken och tar vid precis när Haddock satt sig ned för att hämta andan efter sin uppvisning för Milou.

Dupond: Vart är du min gode vän?

Dupont: Här, men var är du min gode vän?

Dupond: Här!

Dupont: Men jag är ju här, var är du?!?

Dupond: Nej, jag är här, det är du som inte är här...

Dupont: Men om jag inte är här, var är jag då?

Dupond: Vet du inte var du är?

Dupont: Nej, men vet du var jag är?

Dupond: Du är väl där du är?!

Dupont: Är jag då här där jag är?

De upptäcker varandra nu varandra.

Dupontarna unisont: Ahh, där är du ju min vän!

Dupond: Jag visste inte att du var där.

Dupont: Inte jag heller, jag trodde jag var här, inte där.

Konversationen fortsätter under tiden som de raskt trasslar sig fram till scenen mumlandes i munnen på varandra på det sätt som bara de kan. Kanske talar de med någon i publiken och

säger något tokigt till den så folk skrattar... Detta är infallskomik eftersom repliken anpassas till omgivning och publik. Från och med nu, så talar Dupontarna endast på rim.

Dupond: Men se Kapten vår käre vän...

Dupont: ... ja honom känner man igen.

Dupond: Samma skägg och samma tröja...

Dupont: ...har inte förändrats sedan han gick i blöja

Haddock - Jo, det är jätteroligt att se er två med. (*Sägs med viss sarkasm*). Men vad gör ni stollar här i Venedig?

Dupond: Vi på uppdrag av franska staten...

Dupont: ... ska hämta skatten åt potentaten.

Dupond: Karta, skatt det tillhör oss...

Dupont: ... för det är vi beredda att slåss.

Dupontarna förklarar nu i en sång att skatten tillhör den franska staten eftersom tvivelaktig forskning visar att Noak föddes just i Frankrike. Sången genomförs med ett dansnummer där Dupontarna dansar med käppar och hatt som i en Hollywoodfilm med Fred Astaire. Görs utan dansare. (Numret påminner lite om en scen från filmen "Det våras för Frankenstein").

Dupond: Så ligger det till du gamle Haddock

Dupont: ...snart får du byta yrke till sjökock

Dupond: Arken ska sedan i Louvren stå

Dupont: ...och Dupontarna folkets hyllning få!

Haddock: Vad är det ni står och säger? Det har inte Kalkyl sagt nått om? Och nu när Tintin har kommit... blir det ingen expedition då?

Dupond: Visst blir det en resa av

Dupont: ...vi ska korsa Atlantens hav.

Dupond: Men ingen av oss kartan förstår

Dupont: ...Kalkyl ser till att arken vi får.

Haddock ställer sig upp med ryggen åt CCC, så att kartan i Haddocks bakficka syns.

Haddock: Riv mina råsegel! Ska ni två åka snålskjuts på min båt? Har du hört på maken Milou! Nej, nu tar vi oss vår rom!

Scen 5 - Kalabaliken

Aktörer: Haddock, Milou, CCC, Servitrisen, Dupont & Dupond

Dekor: Caféeet...

När Haddock höjer glaset för att dricka det, sträcker sig Corleone, den som sitter närmast Haddocks bakficka av CCC, försiktigt efter kartan, men når den inte. Precis när Haddock har sagt: Vad säger finska skepparförbundet Milou? Ohoj! faller Corleone av sin stol och knuffar till Haddock som skvätter sin rom (rommen är vatten så att det inte blir fläckar) på Milou. När Dupontarna ska gå fram för att hjälpa Haddock upp, anfaller Capone och Capisce Haddock bakifrån vilket gör att Haddock faller framåt. Han faller då också över Dupontarna, så att dessa åker i marken. Corleone ser nu sin chans att åter få tag i kartan, men i sista sekunden dyker Milou över bordet och får tag i kartan. Milou som nu har kartan i munnen, blir jagad av Capone och Capisce som rest sig upp. Rullningar och hopp över bord och stolar förekommer nu, när jakten på Milou är i full igång. Haddock reser sig sakta upp, men blir översprungen igen då Milou dyker mellan hans ben över honom och Capisce och Capone springer in i honom bakifrån, så att han åter ramlar över Dupontarna. När Milou vänder sig om för att se var han har sina två förföljare, ser han inte att Corelone dyker upp framför honom. De springer in i varandra och de får tag i varsin ende på kartan och drar till. Kartan går nu i två bitar. Dupontarna som snabbt har rest sig upp, kommer till Milous undsättning genom att jaga iväg efter skurkarna med sina käppar i högsta högg. Kvar på scenen blir Milou och Haddock som vacklar lite mot varandra och sedan faller ihop utslagna.

Ridån går igen. Under scen 6 hinner man sminka till Milou och Haddock så att de ser tilltygade ut, kanske en blåtira och andra skavanker. Eventuellt också ordna lite på scenen för att underlätta inför scenbyte inför nattscenen.

Scen 6 - Planen

Aktörer: Kolbasz, Tina, Pancho, CCC, Dupontarna

Dekor: En tom scen med framför en stängd ridå.

Sång: Kolbasz, Tina & CCC: Rocks / Primal Scream

In från ena kanten kommer nu först en påtagligt stressad Kolbasz ingående med Pancho några meter efter sig. Pancho, vilken har en hel del packning på sig, går bakåtlutad och ser ut att kunna ramla när som helst. Längst ut på ena scenkanten står Tina och väntar...

Kolbasz: Tina, vänta där... det här är karlagöra, du kan väl ehh, ja, sy eller något... Här!

Kolbasz kastar åt Tina en tygbit och vänder henne ryggen. Tina fnyser och låter tygbiten ligga. Kolbasz går fram till den andra scenkanten och tycks spana.

Kolbasz: Vart är de där lymlarna. Vissa kan då aldrig passa tider, jag blir så förbannad.

Pancho: De kommer nog ska du se chefen. De har kanske bara stannat och tagit en kaffe.

Kolbasz får ett utbrott.

Kolbasz: KAFFE!?! Vem i hela friden har tid med kaffe nu?

Pancho: Jag kan tänka mig ganska många faktiskt...

Kolbasz: Jag frågade inte dig Pancho. Hur svårt kan det egentligen vara att ta en karta av en gammal skranglig professor?

Pancho: Kanske skiiiiit svårt?

Nu kommer CCC inspringandes

Kolbasz: Ah, där är Corleone Capone Capisce.

CCC stannar till framför Kolbasz lutandes mot sina knän och på varandra.

Kolbasz: Nå, var har ni kartan? (Kolbasz är påtagligt irriterad, men CCC får inte fram ett ljud då de fortfarande andas rätt häftigt.) Se så, ge mig den nu. Hallå? Kartan? Jamen vad väntar ni på?

CCC som nu rest på sig tittar kort på varandra, får ett slokörat uttryck i ansiktet och sänker samtidigt sina huvuden och Corleone sträcker skamset fram den del av kartan de lyckats få med sig. Kolbasz rycker kvickt åt sig kartan.

Kolbasz: Tack (besvärat)

Pancho: Ska vi fara nu? (Tystnad) Ehh, du chefen...señor?

Kolbasz: (Kolbasz tar ett djupt andetag och krystar lugnt fram sina ord.) Är det här allt...mina herrar? En halv karta? (Kolbasz viftar med den halva kartsnutten) Ni förstår väl

att man med en halv karta bara kommer halvvägs. Låt säga att jag ska på affären och handla, och så har jag bara med mig en halv inköpslista... vad får jag då?

Pancho: Då får du en paella, fast utan ella. Fy tusan, det skulle bli helt loco.

Kolbasz: Pancho! (*Kolbasz tittar snabbt på Pancho och kniper igen hans mun i luften för att tysta honom*) Så.. var har ni den andra delen av kartan?

Corleone: Ehh, den andra halvan av kartan, alltså (*tittar på Capone*) vi...

Capone: skulle precis berätta (*tittar vidare på Capisce*) att...

Capisce: vi inte har den... typ.

Kolbasz: VAD ÄR DET NI SÄGER!?!?! Kommer ni hit med en halv karta. Var i hela Karibien ska jag med en halv karta till?

En nu förbannad Kolbasz lutar sig framåt över CCC som då automatiskt lutar sig bakåt

Corleone: Det var liksom inte den där Kalkyl som hade kartan (*tittar på Capone*) utan...

Capone: ...det var en skäggig gubbe med hund (*tittar vidare på Capisce*) och...

Capisce: ...två franska carabinieri som jagade oss med käppar.

Kolbasz: Ni menar alltså att det här är det enda ni har med er? (*Håller kartbiten hårt i handen framför Corleone*) Era usla pastaätande kretiner! Här ger jag er ett enkelt uppdrag som går ut på att ta en papperslapp från en 100-årig gubbe som varken kan se eller höra något.. och ni tjafsar om en skäggig hund med käppar. Har ni blivit galna?

Corleone: Ehh.. nej det har vi nog inte. Ehh.. Kalkyl gick iväg (*tittar på Capone*) med...

Capone: den där journalisten Tintin (*tittar vidare på Capisce*) och...

Capisce: lämnade kartan till en stor buffelmozzarella med skägg.

Kolbasz: TINTIN!?! Vad enda in i norra ishavets fördolda valkyrkogårdar! (*Kolbasz stannar upp och vänder sig mot publiken och börjar tala med sig själv*). Om professor Kalkyl har slagit sig samman med Tintin och hans byracka... ja då måste ju det betyda att den stora skäggiga lunsen är... (*Kolbasz sneglar på sin krokförsedda hand och gör en lätt vift med den*) Fsssss!

Pancho: Vad fsssss:ar du åt Kolbasz?

Kolbasz: Jag heter Columbus!

Kolbasz tar av sig sin plymhatt och kastar den med en så häftig rörelse på marken, så att den stackars Pancho ramlar över all packning som han har i sina händer och på ryggen.. Men en svag röst hörs Pancho.

Pancho: Det där var inte skönt alls.

Kolbasz: Jaha... då måste vi omvärdera hela situation. (*Kolbasz vänder sig om*) Pancho, varför har du lagt dig ned?

Pancho: Det har jag inte señor.

Kolbasz ruskar helt oförstående på huvudet.

Kolbasz: Tina. Kom hit!

Tina: Va? Men...

Kolbasz: Inga män, jag behöver en kvinna.

Tina går med hukat huvud fram till Kolbasz.

Tina: Vad vill du?

Kolbasz: Lyssna nu noga flicka lilla, så ska vi se om jag inte kan skriva av din fars skuld.

Corleone: Ehh, kan vi liksom gå nu typ ba?

Kolbasz: (*Kolbasz pekar häftigt mot CCC med sin krok.*) **ICKE!** Ni ingår också i min nya plan.

Pancho: (*Pancho ligger fortfarande ned*) Åhh, ännu en plaaan...

Kolbasz: (*Kolbasz tittar på publiken med en ond stirrande blick*) **Hör nog på nu...**

Kolbasz förklarar i en låt hur det ska gå till för att de ska få tag på den andra delen av kartan. Planen är att Tina ska infiltrera det andra lägret och få Tintin att bli kär i henne. På det sättet ska Tintins uppmärksamhet avledas. Samma kväll på caféet ska Tina ta med sig Tintin och hans vänner och då ska vägen ligga öppen för CCC att den här gången ta den andra delen av kartan.

Tina: Så du menar att jag ska bli kär i någon på låtsas? Du är äcklig, vet du det!!!

Kolbasz börjar gå av scenen, med Pancho i släptåg och Tina strax efter.

Kolbasz: (*rycker på axlarna*) Kan hända, men om du vill fortsätta att städa så...

Tina: Jaja, allt är väl bättre än att städa efter dig.

Pancho: Kommer du att flytta då?

Tina: Jag antar att (*bryts av Kolbasz*)

Kolbasz: Självklart kommer hon att flytta. Kom nu!

Pancho: Jasså (*sågs lite besviket*)

Under denna dialog tar Kolbasz upp den stora packsäcken och lägger den på Panchos mage, som fortfarande ligger orörlig som en uppochner vänd skalbagge. Kolbasz tar sedan ett tag i Panchos krage (en ögla i en sele som sitter runt Pancho) med sin krok och drar honom av scenen. Tina plockar upp två kappsäckar och följer efter. Kvar står CCC som precis är på väg åt ett håll, när plötsligt Dupontarna dyker upp. De springer hastigt iväg när de upptäcker Dupontarna.

Corleone: Vi borde typ byta kläder

Capone: så att de liksom inte känner igen oss

Capisce: när vi tar den andra delen av kartan.

D1: Halt! Stopp! Vi tar er snart! (*Dupontarna stannar mitt på scenen*)

D2: Vi springer ikapp er i väldigt hög fart!

D1: Ingen slipper undan oss!

D2: Ni hamnar i fängelset förstås! (*De springer vidare*)

Scen 7 - Flörten

Aktörer: Tintin, Kalkyl, Haddock, Tina, Milou

Dekor: Caféet som det lämnades efter bråket. (Vätskor dock upptorkade)

Ridån går åter upp och Kalkyl och Tintin hörs småpratandes komma in på scenen.

Tintin: Haddock har den säkert.

Kalkyl: Jag som letat i så många år efter den.

Tintin: Ingen fara professorn. Kartan ligger nog kvar där du lämn (bryts av Haddock)

Haddock: *Argh*, det känns som om min kropp har blivit kölhalad på torra land.

Tintin upptäcker Haddock halvliggandes

Tintin: Nämen, vad i allsindar har hänt här? Kapten, vad har ni haft för er egentligen?

Haddock: Vi har inte haft något för oss alls (Haddock som sitter upp tar sig åt huvudet, ser förbryllad ut, som om han inte mindes något) tror jag...

Kalkyl: Joho då, det ser jag allt, för där låg ni inte när jag och Tintin gick.

Tintin: Åh, Milou, hur är det gamle vän? Har Kapten brottats med krokodilerna nu igen?

Nu kommer Tina inspringande på scenen.

Tina: Jag såg alltihop! Det var tre män i svarta kostymer som försökte råna den här herren. Låt mig hjälpa er upp.

Tina böjer sig ner och tillsammans med Tintin hjälper hon Haddock upp på fötterna. Tina och Tintin står så att de rör varandras händer när de lyfter Haddock. När Haddock står upp håller det fortfarande om varandra. Tintin märker dock snart att de har blivit intima och ökar därför avståndet till Tina (ungefär som köttbullscenen i Lady och Lufsen). Tintin rodnar.

Tintin: Ursäkta, men jag uppfattade inte ert namn signorina?

Tina: Åh, förlåt. Tina.

Tintin: Tintin.

Tina: Nej, Tina.

Tintin: Jo, jag menar att jag heter Tintin.

Tina och Tintin skrattar sådär löjligt som bara nykära kan göra åt den "tokiga" situationen. Haddock bryter emellan.

Haddock: Sluta nu med de där fjolligheterna. Kapten Archibald Haddock heter jag och det var hemskt vänligt av dig att du hjälpte mig upp... synd bara att du inte kunde komma lite tidigare, då kanske jag inte hade behövt ge de där krabbsaltarna på nöten. (Haddock tar ett steg framåt och visar med gester) För det var tre plattfotade mollusker som stod mellan mig och den här kartan (Haddock visar med den halva kartan i handen). Och

inte nog med det, de där klantskallarna Dupontarna ställde också till med besvär då de var ivägen för min orkan till högersving.

Tintin: Dupontarna... är dom här också? Det är något som inte stämmer...

Haddock: Jo det kan du skriva opp. I alla fall, jag hade just tagit två av dem i öronen och lyft upp dem högre än masten på en fullriggare, då kom den tredje bakifrån och slet kartan ur munnen mig.

Kalkyl: Neej kartan! Vad har hänt? 20 år och 20 olyckor, har du tappat kartan Haddock?

Haddock: Nej nej.. inte jag, det var Milou.

Milou tittar förvånad på Haddock.

Tintin: Åh förlåt mig. Milou det här är Tina, Tina det här är min hund, Milou. Vacker tass Milou. (*Milou tar tag i Tinas hand och gör en gangsta hälsning med många olika grepp*). Det här är professor Kalkyl. Vi ska på äventyr tillsammans. Professorn, möt Tina.

Kalkyl: Kina? Vi ska inte till Kina min gode Tintin.

Haddock: Äh, professorn, skaffa dig en hörapparat!

Tina: Men professorn, hur går det nu med expeditionen? Blir den av nu när ni bara har en halv karta?

Kalkyl: Som tur är, har jag memorerat hela kartan och även de ledtrådar som dagboken gav. Så visst blir resan av.. hu hu.. det här fördröjer bara lite.

Tintin: Men visst är det märkligt att de var ute efter kartan.

Tina: Jag tror inte att de var ute efter er karta som ni talar om, de var nog ute efter pengar.

Haddock: Nej, nu går vi hem och äter.

Tintin: Det låter som en god idé kapten. Då kan vi prata i lugn och ro om vad som egentligen hände här. Tina, du kanske vill följa med på middag?

Tina: Vill du det?

Tintin: Ja det vill jag... Ehh jag menar eftersom du såg allt är det bra att höra din version och inte bara förlita sig på vad Haddock säger.

Tina: Tack, det vill jag gärna.

Haddock: Påstår du att jag ljuger va?

Följande sägs när följet lämnar scenen.

Tintin: Nja, men du är väldigt bra på att lägga till och dra bort, Haddock.

Haddock: Hå hå din gamla pojkvasker, (*trycker Tintin hårt till sig under armen*) vad glad jag är att se dig.

Ridån går. Bakom ridån förbereds inför scen 9, nattscenen.

Scen 8 – Desserten

Aktörer: Tina Nordström, Tomas Tengby, Mikrofonpinneskötare

Dekor: Ridån är stängd. Bord, skålar och andra köksattiraljerna som behövs.

Tina Nordström från SVT:s matprogram kommer in på scenen med ett litet bord och några matlagningsverktyg. Med sig har hon Tomas Tengby som håller i en mikrofon och en ljudkille med mikrofonpinne. Vad hon lagar spelar egentligen ingen roll, huvudsaken är att det är fett och kan bjudas till några i publiken. Vårt förslag är chokladmousse med grädde. Tina presenterar sin rätt som något som hör kvällen till (eftersom det ska bli kväll på scenen), något gott att äta efter middagen (då Tintins följe just ätit). Tengby ställer frågor som han gör i programmet. Scenen är tänkt som ett andrum gentemot det tidigare snabba tempot – samt att nästa scen kan förberedas bakom ridån.

Den här scenen måste improviseras fram eftersom det kan hända så otroligt mycket under ett rep, speciellt på den här scenen. Här är några förslag till händelser:

Tina börjar vispa på chokladmoussen, men eftersom den ska stå kall och stelna har hon redan förberett den. Tina kan tappa sina glasögon i grädden och sedan ge dem till Tomas för att han ska putsa dem åt henne. Tina kan få grädde i håret när det ramlar fram (Likt filmen "Den där Mary"). Kort sagt, Tina kan få grädde där det passar och lika med Tomas. Ljudkillen måste hela tiden följa Tina. Just mikrofonpinnen kan bli otroligt intressant att trassla in sig i. Den kan åka ned i grädden, peta till Tomas och Tina på känsliga ställen. Det enda herr Tengby egentligen vill är att få Tina i säng, men alla halvtaskiga repliker och försök misslyckas självfallet.

Scen 9 - Månskenspromenaden

Aktörer: Tintin, Tina, Violinist, Servitris, Kärleksfullt par, CCC, Haddock, Kalkyl, Milou

Dekor: Cafét är "lagat" efter bråket. Om möjligt finns det tända ljus eller ljuslyktor (låtsas funkis också) och en person som spelar lite fiolmusik för att lägga stämningen på en romantisk nivå när scenen börjar.

Sång: Tintin & Tina: För Kärlekens Skull / Ted Gärdestad

På scenen finns redan CCC. De står gömda bakom en tidning lutandes mot baren. Vid ett av borden sitter ett kärlekspar som håller händer och är djupt försjunkna i varandras ögon. På deras bord har de två tomma skålar med chokladmousserester. När ridån går upp, går servitrisen fram och ger dem ett varsitt glas calvados.

Först in på scenen kommer Tintin och Tina, som går tätt intill varandra. De kommenterar kärleksparet och Tina dansar runt med Tintin ett varv. Violinisten glider fram och spelar lite på en känd Elvismelodi ex. Love me tender.

Tina: Ååh, Elvis. Det påminner så mycket om min far hemma i England.

Tintin: Kommer du från England?

Tina: Jag brukade alltid sjunga Elvislåtar för honom. Enda tills den där Kolb... ehh jag menar, ända tills jag flyttade hemifrån.

Tintin: Jasså? Jag visste inte att du gillade Elvis.

Tina: Det är så mycket vi inte vet om varandra. (*Ler och suckar kärleksfullt*) Jag är så glad att ha träffat dig Tintin. Vad tycker du om för musik?

Tintin: Musik... ehh.. jag.. jag lyssnar inte så mycket på musik. Det händer väl ibland att Milou sätter på radion om mornarna. Men jag tycker allt låter samma sak nu för tiden. Annars är det mest Haddocks fyllevisor...

Haddock och Kalkyl kommer in på scenen och avbryter Tintin. Haddock är glad och håller Kalkyl om axeln. Han vet att han snart ska få en sup..

Haddock: Pumpa lens, skura däck matros! Hissa akterseglet Kalkyl, för nu ska Haddock äntligen få sig en sup!!

Tintin: Ja.. du hör ju själv.

Kalkyl: Som jag frågade tidigare, Haddock, lyssnar du? Är skeppet färdiglastat? Du vet att vi måste åka tidigt i morgon bitti.

Haddock: Du kan alltid lita på mig, Kalkyl. Vid Poseidons skägg – Jag är de sju havens mest fruktade sjöfarare. Jag har seglat genom stormar, övervunnit orkaner... ja, jag har till och med sett Atlantis gå under. Kalkyl, min lille vän, det finns absolut inget att oroa sig för.. Så sant mitt namn är Kapten Haddock!

Kalkyl: Kapten Hammock? Vem är det?

Haddock: Äh, du har ju fått knäck i lurarna. Kom Milou, dags för en rom! Raska på!

Milou, som skadade sig värst under det första bråket, linkar in med kryckor, mitella, nackkrage och lindat huvud. Haddock och Milou sätter sig vid det lediga bordet och Haddock ropar åt servitrisen och beställer in.

Haddock: Ja, då var vi här igen lilla gumman. En rom till mig och något smärtstillande till min lille lurviga vän här.

Tina tittar mot CCC och de nickar. Detta betyder att hon skall få uppmärksamheten till sig och ta Tintin bort från Haddock som har kartan. Tina säger ganska högt till Tintin att hon vill titta på månskenet.

Tina: Åhh Tintin, vilken underbar kväll vi har. Ser du hur vackert månen lyser?! Kom så gå vi dit bort, där månen speglas i vattnet.

Tina drar med sig Tintin till scenens vänsterkant för ett sångnummer - en duett om hur Tintin och Tina känner för varandra. Ted Gärdestad - För Kärlekens Skull. I sången beskriver Tina sitt fulla engagemang i deras förhållande. Tintin däremot är lite mer restriktiv men i slutet på sången har Tintins "is" smält. Efter sången går Tintin och Tina ur scenen.

Tina: Kom Tintin, det är något jag vill... visa dig.

Tintin: Jaha.. vad skulle det kunna vara då?

Tina: Du får väl se...

Haddock: (Ett tjut hörs från Haddock) Whoohoooo, simma uppströms käre gosse! Nu ska laxarna leka Milou! (Stöter till Milou med armbågen)

Scen 10 - Dragkampen

Aktörer: Milou, Haddock, CCC, Kalkyl, Servitrisen, Kärleksparet, Dupontarna

Dekor: Cafét på natten.

Den här scenen bygger på ett väldigt snabbt tempo, eftersom spexet för det första måste öka tempot efter en lugn sång, och för det andra för att scenens rörelsemoment skulle falla pladask om de gjordes för långsamt.

Under hela scenen ända fram till bråket går Kalkyl omkring och lyfter och vänder på saker och muttrar olika uträkningar för sig själv. Ibland småskrattar han och säger muntert –”Ja så är det”!

Servitrisen serverar tre koppar kaffe till CCC.

Servitrisen: Kaffet mina herrar.

När Haddock hör detta vänder han sig om och får se CCC titta fram bakom sin tidning och göra den synkroniserade hävrörelsen då de dricker sitt kaffe.

Haddock: Du Milou, jag tror banne mig jag sett de där kostymklädda kaskelotterna förut... men jag kan inte placera dem.

Milou däremot vet precis vilka de är, det känner han i hela sin kropp. Milou försöker med sin enda rörliga lem, sin vänsterarm, att förklara för Haddock att det var de som började bråka tidigare samma dag – de som försökte ta skattkartan. När Milou märker att Haddock inte förstår.. sjunker han uppgivet ihop i stolen.

Haddock: Vad är det du försöker säga Milou? Värker armen? Ja vänta bara tills att unga damen kommer med medicinen så ska du se att det blir bra. Men jag förstår inte varför det ska ta sån nedrans tid.

Haddock reser sig upp och drämmer kartan han haft i bakfickan i bordet och vänder sig mot baren där servitrisen är.

Haddock: Det är stället ju långsammare än McDonalds i Falun (Falun byts ut mot Borlänge när spexet spelas där – förutsatt att spexet inte har McDonalds som sponsor). Kommer du med drickat nån gång?

Servitrisen serverar drickat argt till Haddock och Milou, vänder på klacken och går därifrån. Under tiden som servitrisen gör sitt jobb, har CCC smugit fram till Haddocks bord och jämför på avstånd sin karthalva med den som Haddock lagt på bordet. CCC står på rad bakom varandra och vid sidan av Haddocks bord.

Så här går det till: Capisce är den som har kartan och sticker fram sitt huvud och tittar på kartan som ligger och bordet, för att jämföra och se om det är rätt kartahalva som ligger där. Han lämnar fram kartan till Capone, som gör exakt samma sak som Capisce. Capone lämnar sedan fram kartan till Corleone som även han gör samma sak. När Corleone konstaterat att det är rätt karthalva, sträcker han sig försiktigt fram och lyckas lägga sin hand på den. Men i exakt samma stund lägger Haddock också sin hand på karthalvan och vänder sitt huvud bakåt mot CCC. Han förstår i denna sekund vilka CCC är och vad som är på väg att hända. Snabbt tar han tag i karthalvan som Corleone har i sin hand – nu står de med karthalvorna emellan sig i en dragkamp.

Haddock: De är de här förbaskade sötvattensamöborna igen, Milouuuuu, nu får du hjälpa mig!

Milou reser sig upp men faller snart ner på knä men lyckas göra ett skutt mot kombattanterna och hamnar under själva dragkampen. Han sträcker sig mot karthalvorna och får med en tass i spelet. Capone och Capisce ser vad som händer och griper också tag i varsin karthalva.

Haddock: De är fler än oss Milou...KALKYYL, ditt lilla uppstoppade ugglespektakel, KOM HIT!

Professor Kalkyl, som varit något upptagen med caféets inredning och kärleksparet (och deras vin), reser sig upprätt och går fram till Haddock.

Kalkyl: Vad vill du Haddock? Är det här Kapten Hammock du pratade om förut? Angenämnt, Jag heter Professor Karl Kalkyl.

Kalkyl sträcker fram en hand för att hälsa på Corleone, men blir på detta sätt indragen i dragkampen. In på scenen kommer nu också Dupond och Dupont som alltid har en känsla för trubbel.

Dupond: Titta Dupont, där bovarna är. Nu måste vi ta dom.

Dupont: Ja Dupond, vi har inte längre tid med följa John.

D1: Ni är arresterade i lagens namn och kan inget göra.

D2: Vi insisterar på att vi er till fängelset nu ska föra.

Dupontarna ger sig nu också in i dragkampen då de ska försöka att arrestera CCC. Nu är åtta personer indragna i dragkampen. Ganska snart så går de två bitarna itu och papper sprids över scenen. Förutom de 8 delarna som kartan blir uppdelad i har några av personerna med sig små pappersbitar i händerna som de kastar upp i luften i samband med att kartan rivs itu.

Kalkyl: NEEJ, Min karta!

CCC får nu bestämma sig snabbt. Kartan har gått i tusen bitar och de förstår att deras herre, Kolbasz, inte kommer att bli glad nu när de till och med förlorat den kartbit de tidigare lyckats få. I paniken och förvirringen bestämmer de sig för att ta med sig Professor Kalkyl istället. Likt en trädstam bär de med sig Kalkyl under armarna och försvinner snabbt ur scenen. Det sista vi ser av Kalkyl är att han lyfter sin hatt mot publiken, liggandes i CCC:s armar. Fram till spexets slutscen får nu Kalkyl ligga i denna ställning.

Scen 11: Tejpen

Aktörer: Tintin, Tina, Milou, Haddock, Dupontarna, Kärleksparet, Servitrisen

Dekor: Caféet så som det ser ut efter dragkampen.

Sång: Tintin, Tina, Haddock & Dupontarna: Var är tvålen / Povel Ramel

Kärleksparet, som ända tills nu har suttit stilla och tittat i varandras ögon, reser sig nu upp för att gå.

Kärleksparskvinnan: Vilken underbar kväll jag har haft med dig! Det har varit så lugnt och skönt här på caféet.

Kärleksparsmannen: Ja, och maten smakade ju bra!

Kärleksparskvinnan: Det var en helt fantastisk chokladmousse. Kom nu går vi hem till mig.

Kärleksparet lämnar nu scenen och ett nytt kärlekspar stiger in: Tintin och Tina.

Tintin: (till Tina) Oroa dig inte för Kalkyl, även om han är lite vimsig så är han i gott sällskap med Haddock och Milou. (Vänder blicken mot Haddock). ÅHH INTE NU IGEN! Haddock, vad är det som har hänt nu då?

Vid det här laget har Dupontarna börjat arbeta på kartbitarna som ligger på golvet. Som tur är har våra polismän rikligt med tejprullar i fickorna, som de nu använder för att tejpa ihop kartan. Ganska tyst pratar de med varandra hur bitarna ska sitta och hur tejpen skall hållas. Då och då går de fram med en lång tejpbiter (tejpen bör vara grov och bred) till Haddock, Tintin, Tina och Milou efter som de behöver hjälp att hålla i alla tejpbänder. Ibland säger de repliker som: Kan du vara så snäll att hålla i här!?! Och du skulle kunna hålla här. Håll i där käre vän. Scenen slutar med att Dupontarna ber alla att snurra ett varv runt Dupontarna (som har kartbitarna i mitten) vilket leder till att alla blir hoptejpad till en stor klump. Under Dupontarnas arbete utspelas följande:

Haddock: Vid Amiral Nelsons alla bomber och granater och kanoner! Vi blev överfallna igen Tintin. Men den här gången fick de inte kartan i alla fall.. ha ha, för nu har vi hela kartan.

Tina: Hela kartan?

Haddock: Eller ja.. det kan man väl säga. Fast ehmm, den ligger lite här och där på däck. (Haddock tittar ner på golvet och petar i pappersbitarna med foten)

Tintin: Så du menar att det där är kartan? Tur för er att Kalkyl har memorerat den. Men var är Professorn... Haddock? Milou? Åhh Milou, hur är det med dig, stackare!?

Haddock: Ja de där kräldjuren som överföll oss rövade bort Kalkyl (Haddocks ilska blir påtagligare). Jag ska personligen se till att de där sötvattenspiraterna snart ska få gå på plankan och bli hajmat!

Tina: Oj, vad hemskt!

Tintin: Så du menar att Kalkyl har blivit kidnappad?

Haddock: Det kan du skriva opp!

Tintin börjar lägga ihop ett och annat och tänker högt medan han går på stället:

Tintin: Hmm.. Det verkar vara en slug bov som ligger bakom det här. Något allvarligt är i görningen, Haddock. Först tar de en del av kartan och nu har de tagit självaste Kalkyl. Det verkar som om någon är väldigt angelägen om att hitta Noaks Ark.

Tina: Vad tycker du vi ska göra Tintin?

Haddock: Rädda Kalkyl så klart!

Tintin: Ja, detta kan inte betyda något annat än att Kalkyl ändå är på väg till mot skatten ändå. Vi måste få ihop det som finns kvar av kartan och segla dit för att rädda honom.

Dupond: Kan alla snurra ett varv där ni står...

Dupont: och sedan får vi se hur det går

Alla har nu klistrats ihop till en orörlig klump. I mitten av klumpen räcker Dupont en hand där han håller i en hel karta.

Dupond: Hurra hurra vår karta är hel

Dupont: Men vänta Dupond det är något som är fel

Dupond pekar med ett finger på ett hål i mitten av kartan. Det verkar som att en av delarna saknas; nämligen den del som markerar skattens position.

Dupond: Ja titta Dupont det saknas en bit

Dupont: Oj.....skit!

Det ingen vet (inte ens publiken) är att Tina tagit den viktiga biten, något hon tror sig komma till användning senare. När hon ska förhandla om sin frihet. Nu sjunger de hopejpade en sång om att de måste rädda Kalkyl och samtidigt få Arken.

Haddock: Ja, men ska vi ta och rädda Kalkyl då!

Medan den svårt hopejpade "folkmassan" rör sig ut från scenen, går ridån igen.

Scen 12: Avfärden

Aktörer: Kolbasz, Pancho, CCC, Kalkyl

Dekor: Stängd ridå

Sång: Kolbasz, CCC & Pancho: Michelangelo / Björn Skifs

In på scenen kommer Kolbasz tillsammans med Pancho. De stannar och blickar ut över salongen.

Kolbasz: Jaha, då får vi se om de där klantskallarna har lyckats få tag på den andra delen av kartan också.

Pancho: Det har de sääääkert.

Kolbasz: Det är bäst för dom det. Annars kommer det att bli väldigt synd om dom.

Pancho: Hur blir det synd om dom då?

Kolbasz: Ja, det är väl inte det viktigaste, huvudsaken är att det blir synd om dom Pancho.

Pancho: Men, men, är det inte synd om dom om det blir synd om dom?

Kolbasz: Men det är ju det som är hela meningen när man gör någon illa.

Pancho: Så du menar att när man gör illa någon så är det synd om den.

Kolbasz: Ja! Jag menar nej, ähh släpp det där!

Pancho: (med ett leende) Släppa vad?

Kolbasz: (Kolbasz släpper lite på sin hårda yta. Han blir lite till mods, vilket ger en känsla han inte är trygg med och inte gillar) Det där att det är synd om folk när man gör dem illa.

Pancho: Ååh. Nu kommer dom.

CCC kommer in på scenen med Kalkyl bärandes under armarna. Kolbasz står med ryggen mot CCC medan Pancho står med ansiktet mot.

Kolbasz: Har ni kartan? (räcker ut sin arm bakåt för att få kartan)

CCC unisont: Ehh, nej.

Kolbasz: NEJ?

Pancho: Vad är det för muchacho ni har under armen?

Kolbasz: (Kolbasz vänder sig nu och utbrister högt) Är ni helt från vettet!?!

Corleone: Vi hade kartan...

Capone: men den gick sönder...

Capisce: så vi tog honom istället.

Kolbasz: Så istället för kartan får jag en Kalkyl?

Pancho: Han ser rolig ut.

Kolbasz: Vänta nu...ja, så klart. För en gång skulle är ni ju fenomenala pojkar.

CCC drar på smilbanden mot publiken och släpper Kalkyl som dunsar till marken. CCC gör high-fives mellan varandra.

Kolbasz: Släpp honom aldrig igen! (CCC blir tvär i minen och lyfter upp Kalkyl igen). Ni må vara ett par koffeindrogade dumskallar, men att ha självaste professor Karl Kalkyl med sig på sin expedition klår ju alla skattkartor i världen. Nu ska vi bara se vad han har att säga. Nå Kalkyl, vart ska vi? Vart finns skatten?

Kalkyl: Katten?

Kolbasz: Sluta upp med de där dumheterna. Du vet mycket väl att du inte har något val. Så svara på mina frågor, annars måste jag tyvärr göra dig illa.

Pancho: Och då blir det synd om dig.

Kalkyl: Jag säger inget!

Kolbasz: Ok som du vill.

Kolbasz tar av sig sin hatt och plockar av fjädern. Han ställer vid Kalkyl och börjar kittla honom på överkroppen. Men inget biter.

Kalkyl: (småskrattandes) Jag säger ingenting.

Kolbasz: Du var allt en envis en.

Kolbasz går nu till Kalkyls fötter och tar av honom skorna. Men han ryggar tillbaka för odören är för kraftig. Han ropar på Pancho.

Kolbasz: Pancho, kan du komma hit ett slag och ta den här fjädern?!

Pancho: *(sniffar lite i luften och tvekar)* Jag vet faktiskt inte...

Kolbasz: Pancho, nu!

Pancho: Okej, *(går fram till fötterna)* uuuhh.. *(Pancho börjar kittla Kalkyls fötter med fjädern).*det luktar som någon har bränt nachos.

Kalkyl: Ho ho ho ho ho, hi hi hi hi hi, sluta, snälla.. ho ho.

Kolbasz: Nå det här var värre va? Tala nu om för mig vart vi ska. Pancho är uthållig och kan hålla på tills nästa soluppgång.

Kalkyl: Ja ja, jag ska berätta. Skatten finns på den största ön i Västindien.

Kolbasz: Haha, äntligen börjar vi komma någon vart. Det räcker så Pancho.

Pancho: Ok, det var bra, för det där med soluppgång... det börjar göra ont i mina leeder.

Kolbasz: *(Kolbasz vänder sig mot publiken.)* Eftersom vi har väldigt bråttom att komma först till skatten, måste vi hitta den bästa vägen till västra Indien. *(Han utbrister)* Och det är ju självklart att åka västerut... annars skulle vi ju hamna i Ostindien. Ha ha!

Kolbasz sjunger här en sång om hur de nu skall bege sig västerut om Indien för att där hitta skatten.

I scenpausen spelas en symfoniorkesterversion av ledmotivet till Super Mario Bros i högtalarna. I teaterfoajén bjuds det på snittar av Kolbasz-korv :)

---- SLUT AKT 1 ----

----- Akt 2 -----

Prolog 2

I en kolsvart salong hörs:

Pancho: Titta, en stor ö! Ser du Kolbasz!

Kolbasz: Columbus!! (*hugger snabbt*)

Pancho: Jaja, men du måste titta. Jag tror vi har kommit till rätt ö. Den är skit stor. Men den är helt tom. Jag trodde det bodde många människor i Indien.

Kolbasz: Det är för att alla bor i Öst, inte i väst Pancho... Här finns bara skatter! Haha.

Pancho: Ok, om du säger det så.

Scen 13: Ankomsten

Aktörer: Kolbasz, Pancho, CCC, Kalkyl, Tiger, Anna

Dekor: Lite djungelträd och djungelbuskar och en orienteringskontroll. På scenen ligger också Tigern och sover hopkurad vid kontrollen, så att det ser som om det skulle kunna vara en sten.

Sång: Kolbasz, Pancho, CCC: Lion sleeps tonight / The Tokens

När scenen lysas upp ser publiken att Anna sitter på huk vid kontrollen och pillar med något, men att det är Tigern hon gosar med ska absolut inte synas. När hon hör röster blir hon rädd, reser sig upp och springer iväg.

In på scenen kommer först Kolbasz sedan Pancho och sist CCC bärandes på Kalkyl. CCC går och sjunger på "awee-ma-way awee-ma-way". Tillsammans sjunger Kolbasz gäng en sång om hur resan gått och hur de nu ska ta skatten.

Kolbasz: Jaha Pancho, vart är skatten?

Pancho: Ehh.. va?

Kolbasz: Jamen fråga Kalkyl!

Pancho: Ååh.. förlåt chefen (*Vänder sig mot Kalkyl och plockar upp en pinne från marken. Pancho petar med pinnen på Kalkyl, som om han vore en huggorm*). Du professorn, vart är skatten nu då?

Kalkyl: Jag säger inget mer!

Pancho: Han säger inget mer.

Kolbasz: Tycker du kanske att jag ska ta fram fjädern igen?

CCC: Nej nej.. usch nej (*skakar på huvudena och tänker på lukten från Kalkyls fötter*).

Kolbasz: (*Går fram till Kalkyl och säger med barsk men lugn röst*) Såå.. du vill spela ett barn i trotsåldern?! Då ska jag visa dig vem som bestämmer!

Kolbasz tar återigen fjädern från sin hatt och viftar den under Kalkyls näsa. Kalkyl börjar åma sig men kan inte göra något i den position han ligger. Han brister ut i en explosionsartad nysning så att han far i marken.

Kolbasz: Vad håller ni på med era makrillar! Har jag inte sagt åt er att aldrig släppa honom?

Corleone: Jo, det har du sagt...

Capone: ...men han liksom...

Capisce: ...exploderade typ.

Kolbasz: Plocka upp honom nu. (*Ruskar försiktigt på huvudet och tänker högt*) Korkskallar.. (*Riktat sig nu till Kalkyl som åter ligger i ställning*). Nå vart är skatten? (*Hotar Kalkyl med fjädern*)

Kalkyl: Jag vet inte riktigt, men den första ledtråden som stod i dagboken var "den sörjande soldaten". Den ska ligga precis 1122 steg västerut från den där orienteringskontrollen (*Kalkyl pekar mot kontrollen*).

Kolbasz: *(eftertänksamt)* Jaha, den sörjande soldaten. Då så, sätt fart och börja räkna nu Pancho.

Pancho: Uno, dos, tres, quattro, cinco, seis, siete, ocho, nueve, diez... Ehh, Kolbasz, hur många var det?

Kolbasz: Det var tio. Upprepa det där 112 komma två gånger Pancho, så ska du se att vi hittar rätt. *(kort paus)* Ja, just det, Corleone, glöm inte att stämpla kontrollen...och gör det hårt.

CCC: Stämpla? Vadå? Ja, haha. *(Går fram till kontrollen och stämplar Kalkyls hatt).*

Kolbasz och CCC går nu av scenen, där en konfunderad Pancho står kvar med packningen.

Pancho: Ehh, nu ska vi se. *(tar fram en gammal räknesticka och börjar pillar med den).*

Kolbasz kommer nu in igen på scenen och rycker ned stämpel och kontroll och tar det med sig.

Kolbasz: För att vara på den säkra sidan... Jag antar att den där journalisten, Tintin, snart kan komma för att rädda sin vän Kalkyl... Pancho! *(Pancho skjuter iväg räknestickans pinne)* sluta lek och börja räkna.

Pancho: Ska jag räkna innan vi har börjat gå?

Kolbasz: Nej, det är väl ganska självklart att du inte ska... *(Kolbasz börjar att lämna scenen)* Ibland Pancho, ibland undrar jag hur jag egentligen hamnade hos dig...

Pancho blir lite ledsen över vad Kolbasz sagt och lunkar iväg och hämtar räknestickspinnen och sätter igång att räkna på sin väg ut från scenen: Uno, dos, tres...

Scen 14: Tigerjakten

Aktörer: Tintin, Tina, Haddock, Dupont, Dupond, Tiger, Milou

Dekor: Lite djungelträd och djungelbuskar.

Först in på scenen kommer Tintin, Haddock, Tina och Milou. De diskuterar om vart de ska härnäst.

Tintin: Men Kapten, tror du verkligen det?

Haddock: Tro mig Tintin, jag har letat många skatter i mina dar.

Tina: Ska vi inte ta det lite lugnt och titta på kartan en extra gång innan vi går vidare?

Haddock: Men då får de ju större försprång med Kalkyl.

Tintin: Hmm, ja, men det är nog bättre som Tina säger. Vi tittar en extra gång på kartan, så att vi säkert vet hur det ligger till med den där orienteringskontrollen.

Tintin, Tina och Haddock sätter sig nu ned kring kartan för att titta på den. In på scenen kommer Dupontarna. Dupontarna berättar nu i sången "Tigerjakt – Mora Träsk" att de allt är nära att nå skatten, men att de först måste hitta en orienteringskontroll.

Allt upprepas två gånger:

Nu ska vi ut och leta skatt
Helst innan det har blivit natt
Vi letar bakom sten och bark
Tills det vi finner våran ark

Kartan oss en ledtråd ger
Men ingen ledtråd vi då ser
Kontrollen den är röd och vit
Den visar både och hit och dit

Var är kontrollen då Dupond (Dupont)

Ja var kan den tänkas stå?

Kan den vara där mån tro?

Eller är det ett tigerbo?

Jag (Du) känner något mjukt här (där) under

Akta, det får ej gå sönder

Hjälp Dupond, här något stiger

Hjälp Dupont det är en tiger!

Ahhhhh....

Dupontarna blir jagade och nästan överfallna av en tiger som legat undangömd bland några stenar. Dupontarna och tigern försvinner av scenen.

Tintin: Hörde ni? Det lät som Dupontarna.

Haddock: Va, nå jag hörde inget. (*Gnuggar sig i örat*)

Tintin: Jo, något var det.. var är de egentligen?

Tina: Milou, såg du något?

Milou, som varit strängt upptagen med att rulla en stor cigarr av tobaksblad han hittat, skakar på huvudet han har på den ryggsäck han nu bär med sig i andra akten (i vilken bland annat Haddocks rakprylar och lite andra sovsaker finns) när han ligger på rygg med benen på en sten viftandes lojt på fötterna och njuter bredvid sina vänner.

Haddock: Ähh, du kommer väl ihåg då vi var i mellanöstern när de virrade bort sig och somnade i bilen. De klarade sig fint då, så de klarar sig nog nu med.

Tintin: Ja, du har nog rätt Haddock. Vi måste koncentrera oss på vår uppgift här. Alltså rädda Kalkyl. Så, åter till kartan.

Tina: Enligt kartan så ska det finnas en röd och vit kontroll här, ganska precis där vi sitter just nu. Ser ni någon sådan?

Tintin & Haddock: (*Ser sig omkring*) Nej, ingenting.

Tintin: Milou, nu får du allt hjälpa oss. Leta efter något spår Milou. Sök!

Milou kastar sig ned på marken likt en riktig spårhund och börjar söka. Nästan direkt hittar han en gammal värja bakom en sten. Han tar upp den och ger den till Tintin. Milou fortsätter sedan att söka.

Tintin: Men vad är det här? (*Drar ur värjan ur skidan och läser på bladet*) Tillhör Napoleon Bonaparte...

Haddock: (*Rusar fram till Tintin*) Den tar jag du. Det kan vara bra att ha en vass liten vän vid sin sida här i djungeln. (*Haddock hänger värjan i sitt bälte*).

Plötsligt stannar Milou till (där Kalkyl föll i golvet) sniffar, börjar gräva lite, men faller snart ihop halvdöd och lite traumatiskt skakande.

Tina: Nämen vad har hänt med Milou?

Haddock: Han skakar som en länsypump i fulla varv.

Tintin: Vänta nu, så här har han gjort förut. Det var ju när han fastnade med nosen i en av Kalkyls sandaler när vi var på Korsika och badade.

Haddock: Men det betyder...

Tintin: ...Att Kalkyl och hans kidnappare precis har varit här.

Haddock går fram till Milou, tar fram en plunta ur fickan och lägger den under nosen så att han kvicknar till.

Tina: (*Tina försöker sinka Tintin i hans jakt på Kalkyl*) Är du verkligen säker.. jag menar, hur kan du veta...är det inte bäst att vi letar lite här omkring, så kanske vi hittar kontrollen?

Tintin: Milous luktsinne har aldrig svikit mig förut och gör det inte nu heller. Milou, jag vet att det är jobbigt för nosen, men jag vill att du leder oss i den riktningen som de har fört Kalkyl.

Haddock: Full fart framåt! (*Milou leder följet av scenen.*)

Scen 15: Främlingen

Aktörer: Dupontarna, Anna, Tiger, Björne

Dekor: Ett bord av sten i djungeln. Skymingsljus

Sång: Anna: Billie Jean / Michael Jackson

Salongen släcks direkt efter scen 14 och Dupontarnas röster hörs:

D1: Åhh kan du tro att det i mitt huvud värker

D2: Så som du klagar är det klart jag märker

D1: Vart tror du vi hamnat har?

D2: Vet ej, men marken är hård och bar.

D1: Hjälp mig upp, Dupont, är du snäll

D2: Sluta upp med ditt himla gnäll

D1: Ser du vad jag ser. Där borta en ljusöppning är

D2: Men Dupont, du inte i den fula Tarzandräkten klär

Ljuset går på och Dupontarna kommer ut ur grottan (egentligen in på scenen). De är iklädda Trazanmundering (leopardmönstrade shorts och hängslen). Vid ett stenbord sitter Anna och broderar på ett mönster på en grytlapp. Vid hennes fötter ligger Tiger och vilar. Dupontarna går fram till Anna. Men plötsligt får Dupont syn på tigern och hoppar upp i famnen på Dupont och pekar förskräckt på tigern .

Anna: Jaha, ni har vaknat nu. Jag får be om ursäkt om ni blev rädda för Tiger, men han är helt ofarlig. Han är bara inte van vid andra människor. Ni förstår, här i djungeln kommer det sällan några besökare och mig ser han mer som ett annat djur än en människa - vi har ju levt så länge tillsammans.

D1: Nej då, det är alls ingen fara

D2: men i dessa kläder känner vi oss nakna och bara

Anna: Jo, era kläder blev lite skitiga och trasiga efter att Tiger dragit hit er genom halva djungeln, så jag har sytt ett par nya kostymer åt er.. jag tycker att ni ser väldigt fina ut faktiskt. Ni passar i fläckigt! Men, vilka är ni egentligen, och vart kommer ni ifrån... och.. och vad gör ni här?

D1: Så många frågor som du har

D2: Vet vi inte om vi har alla svar

D1: Dupont och Dupond från staten den franska

D2: skall en expeditions så grundligt granska

Anna: Jaha, från franska staten. Själv heter jag Anna. Jasså, ni är ute på en expedition... Det låter spännande, vad är det för expedition?

D1: Våra vänner Noaks ark skall finna

D2: Men någon före oss försöker hinna

D1: Vem det är det vet vi ej

D2: Men vi misstänker inte dig

Anna: Arken.. oj. Jaha den! Det var länge sen jag hörde någon prata om den gamla sagan. Men ni måste vara törstiga, det är så varmt i dessa trakter.

Björne kommer in på scenen bärandes en bricka med tre höga glas Cuba Libre (rom och cola).

Björne: Heeehej

Anna: Vad roligt att du kommer Björne.

Björne: Jag hörde att du hade besök, så jag tänkte titta över med lite, lite Cuba Libre!

Anna: Åh, det som är så gott! Förresten Björne så är grytlappen klar.

Björne: Åh vad snällt. (*Visar upp grytlappen med Snigel broderad på*). Jag tänkte ta med Tiger ut på en kvällspromenad om det går bra.

Anna: Javisst!

Björne och Tiger går iväg. Dupontarna tar en sipp av drycken.

D1: Detta var en dryck med riv

D2: Ypperlig för tidsfördriv

D1: Känner hur det snurrar bra

D2: Min strupe en klunk till vill ha

Dupontarna: (*skålar sina glas*) Skål!

Anna: Nå.. vart var vi? Ja, arken...

D1: Borta är professor klok

D2: men vi har hans karta och bok

Anna: Åhh, en professor.. en karta! En bok! Men om ni redan har kartan, då är det väl inga problem att hitta till den här grott.. jag menar till stället där arken ligger?

D1: Karta vi har men utan kryss

D2: Någon tog det i ett hyss

D1: Vet du vart arkens grotta är?

D2: Eller är vi bara till besvär

Anna: Åh nej inte alls, det är som sagt så sällan vi får besök här ute. Jag trodde knappt att jag kunde tala längre, så länge sedan var det jag träffade någon. Ja förutom Björne då, men han räknas ju inte riktigt – det enda han pratar om är hur mycket han saknar Snigel, som fick ett tragiskt slut för två år sedan då Jesus hoppade på honom. (*Detta refererar till spexet 2001*). Förlåt, nu kom jag av mig... Jo, jag tror nog att jag vet vilken grotta ni talar om. Jag har sett en grottöppning i en dalsänka som ligger en halv dagsmarsch härifrån. Så om det är dit ni vill så är det nog bäst ni går och lägger er nu, för vi måste gå upp tidigt imorgon om vi ska hinna dit innan mörkret faller på.... Man vill inte vara i jungeln när det är mörkt...

D1: Åhh (*avbryter Anna*) det var nog en bra idé

D2: Från otäcka monster vill vi va ifre'

D1: Goda Anna vi tackar dig så

D2: Av den franske kungen du rikedom ska få

D1, D2: Vi lyfter vår hatt

D1, D2: och säger God natt!

Anna: God natt på er! (*När Dupontarna nästan gått tillbaks in i grottan (ur scenen) säger hon*) Men vänta.. med vem åkte ni hit?

D1: En gammal kapten med skägg och hatt

D2: Haddock är hans namn... God natt! (*Anna tappar glaset hon har i handen*)

Dupontarna lämnar scenen och Anna ställer sig upp och funderar högt medan ridån går igen bakom henne. Det förbereds för nästa scen.

Anna: Om Haddock är med på den där expeditionen så måste det vara professor Kalkyl de pratar om. Då har han alltså hittat min karta och dagboken som den låg i. Åhh.. detta river upp minnen jag helst velat glömma. Haddock.. ja, haha, han har kvar sitt skägg ändå.. och med det hans temperament förmodar jag. Han lovade att han aldrig skulle raka av det, inte ens om det så skulle brinna. Jag kommer ihåg när vi skulle ut på den där fördömda expeditionen.. ja, det måste vara minst 25 år sedan nu.

I en sång berättar Anna hur hon olycklig hon har varit i alla dessa år sedan hon var tvungen att lämna sin son, eftersom det i hennes äventyrliga liv inte gavs utrymme till barnuppfostran. Hon berättar också om hur skeppet small och hur hon spolades upp på Cubas kust och blev omhändertagen av Tiger. Låtens egentliga handling (men som dock inte framgår i text) är att hon är olycklig över att ha behövt lämna sin son Columbus för att hon trodde att hennes sökande efter Noaks ark var viktigare. Nu har hon dock insett att det som var viktigt då, inte spelar någon roll nu (och vice versa) då hon faktiskt har hamnat på platsen hon hela tiden sökt – ödets ironi. Texten i denna sång har ett stort berättarvärde.

Scen 16: Revolutionären

Aktörer: Kolbasz, Pancho, CCC, Kalkyl, Fidel Castro

Dekor: Djungelgrunden fast med en stor sten på scenen

In på scenen kommer först Kolbasz, följd av CCC och sist kommer Pancho räknandes.

Pancho: ...seis, siete, ocho, nueve, diez... komma två. Här är det chefen.

Kolbasz: Jo, Pancho, jag vet! Jag kan räkna själv.

Pancho: Men varför har du bett mig räkna då?

Kolbasz: För att annars skulle du prata så mycket att jag skulle tappa räkningen.

Pancho: Du är så smart!

Coreone: Du, skulle vi kunna få...

Capone: lägga ner Kalkyl för..

Capisce: våra armar värker.

Kolbasz: På ett villkor, att ni sätter er på honom och sitter så stilla att man skulle kunna balansera en kaffekopp på era huvuden! Vi har inte råd att förlora honom i det här läget!

Från en sten mitt på scenen hörs ett svagt snyftande. Kolbasz vänder sig mot CCC och talar till Kalkyl:

Kolbasz: Nå nå, så farligt var det väl inte (*Kolbasz går fram till Kalkyl*), de väger ju inte mer än tre strån spaghetti.

Kalkyl: Ha, du försöker knäcka mig, men det går inte! Förresten är det inte jag som snyftar. Jag mår alldeles utmärkt. Jag får inte ont i fötterna men det får ni.. ho ho.

Pancho går fram till stenen och klappar ömt på den.

Pancho: Du chefen, jag tror att det är den här stenen som gråter... Så så, varför gråter du? Har du tappat bort din mamma?

Fidel: (*fortfarande osynlig bakom stenen*) Jag sörjer min vän Ernesto.

Kolbasz börjar sakta gå i en halvcirkel så han hamnar vid sidan av stenen.

Pancho: Blev han krossad?

Fidel: Ja, det kan man säga. Krossad av gröna baskrar som inte förstod värdet av ett fritt liv. Fri från politiskt förtryck och förfallande framtid.

Pancho: Nu fattar jag iiiingenting.

Kolbasz: Det är väl klart att du inte gör Pancho, du är ju inte smartare än så. Seså res dig upp.

Fidel reser sig upp bakom stenen och går fram och ställer sig bredvid Kolbasz.

Fidel: Dom har tagit min ende och sanne vän och gjort honom till ett fabrikat som säljs för att mätta det kommersialiserade västerlandets ledande isterbukar.... Fast i och för sig (*Fidel öppnar sin gröna militärjacka och visar en t-shirt med Che Guevara på*) Han gjorde sig väldigt bra på bild och 39 spänn på Fredde's (*byts till liknande butik i Borlänge*) är inte så farligt!

CCC: Snygg t-shirt!!!

Kolbasz: Ahh, så det är du som är den sörjande soldaten...

Fidel: Jo, det är jag...

Kalkyl: Jag är kissnödig. (*Ingen bryr sig*)

Kolbasz: Så bra, då kanske du kan berätta för mig vart jag kan finna min ark?

Kalkyl: NEJ! Berätta inte!

Pancho: Ehh du, är det inte till Ferdinand och Isabella vi ska hämta arken?

Kolbasz: Du, lägg dig inte i det du, Pancho pequenito (*Kolbasz vänder sig mot Fidel*). Nå, var är arken?

Kalkyl: Han är ond, säg inget!

Fidel: Är han en grön basker? En av dem som tog min vän?

Kolbasz: Få tyst på honom (*Pekar mot Kalkyl*).

CCC: Javisst! (*Capisce tar upp en tomat ur fickan som han ger till Capone som i sin tur ger den till Corleone som stoppar den i munnen på Kalkyl*). Klart!

Kolbasz: En sista gång, min gode man, var är arken? (*Fidel lägger armarna i kors och skakar på huvudet*). Pancho, skulle du kunna vara vänlig och vrida och vända lite på vår motsträvige vän... du förstår, Pancho, han är så uthållig att han kan vrida på dig tills du kan bita dig själv i svans...ehh.. svanskotan. (*Pancho går fram till Fidel och börjar att vrida på de ställen som Kolbasz beordrar honom.*)

Kolbasz: Höger hand! (*Pancho vrider Fidels höger hand så att armen hamnar bakåt i en backhoppningsställning. Samtidigt höjer CCC sina högerarmar när de sitter på Kalkyl.*)

Pancho: Höger hand!

Kolbasz: Vänster hand! (*Ovanstående upprepas*)

Pancho: Vänster hand

Kolbasz: Höger fot! (*Pancho vrider Fidels högra fot 90 grader utåt. CCC drar upp sin högerfot så att benet står rakt ut.*)

Pancho: Höger fot!

Kolbasz: Vänster fot! (*Ovanstående upprepas*)

Pancho: Vänster fot!

Nu utbrister CCC i rörelsesången "Fader Abraham" (klappandes på knäna och stampades i golvet): Fader Abraham, Fader Abraham, fyra söner hade Abraham, och de åt och drack, och de drack och åt, och så gjorde de så här... höger hand, vänster hand, höger fot, vänster fot...

Kolbasz: (*Tittar upp i himlen och skriker högt*) TYYYYYYYYYST!!!

Corleone: Förlåt, men...

Capone: det var inte meningen...

Capisce: men vi rycktes bara med!

Kolbasz: Sluta och ryckas med. Pancho, har han sagt vart vi ska än?

Pancho: Ehhhmm.. han har bara sagt att det gör ont.

Kolbasz: Bra.. eller nej det var inte bra. (*Kolbasz går fram till Fidel*) Hörredudu, bort med kepsen så jag ser dig. (*vrider undan kepsen*)

Fidel: Jag säger inget!

Kolbasz: Ok... men om jag köper en t-shirt av dig om du berättar...

Fidel: Sju t-shirtar!

Kolbasz: Två! En till mig och en till Pancho!

Fidel: Fem mitt sista bud!

Kolbasz: Hmm...

CCC: Vi vill också ha en...snälla.

Kolbasz: Ok, fem t-shirtar.

Fidel: *(Reser sig upp och tar Kolbasz i hand)* **It's a deal!** *(Fidel går bakom stenen och hämtar fem hopvikta t-shirtar och en kasse. Medan han pratar lägger han in t-shirtarna i påsen likt en expedit i en klädesaffär)* Jo, lyssna noga nu. Gå rakt norrut i ungefär cirka omkring sisådär knappt två mil och där ska ni finna den kringvandrande munkorden som ni frågar om arkens exakta plats. Det är deras ceremoniella plats för diverse djur de offerar eller vad de nu sysslar med... jag vet inte.

Kolbasz: Vad fint! Vi ska alltså hitta ett par munkar. Det ska väl inte vara så svårt! Så, då går vi. *(CCC plockar upp Kalkyl)*

Fidel: Eeyy! Mina stålar då?

Kolbasz: Ja, just det *(pekar mot andra sidan scenen på en stubbe)*, de ligger där borta, vid den stubben. *(Fidel går bort mot stubben)*

Kolbasz: Spring!! *(CCC, Pancho, Kolbasz springer snabbt av scenen)*

Fidel: Nä fy bu *(stampar i golvet)* bblan va taskigt! *(Fidel blir ledsen igen och går och sätter sig bakom sin sten och sörjer)*

Scen 17: Missuppfattningen

Aktörer: Tintin, Tina, Milou, Haddock, Fidel Castro

Dekor: Djungelgrunden fast med en stor sten på scenen

Sång: Castro, Tintin, Haddock, Tina: Kom igen Lena / Håkan Hellström (fast det går i reagetakt!!!)

Milou kommer först in på scenen på alla fyra, nosandes i backen i cirklar. Han får upp ett spår och kommer fram till stenen. Milou vänder nosen mot publiken och lyfter på sitt högra ben för att kissa på stenen. Fidel får kiss (vatten som Fidel själv håller på sig) på sin högra skuldra och hoppar snabbt upp från stenen och ställer sig frågandes mot Milou. Tintin, Tina och Haddock kommer in på scenen.

Fidel: Fattades bara det... (visar det blöta på sin skuldra)

Tintin: Har du hittat något Milou?

Fidel: Är det er hund? Han har kissat på mig...

Haddock: Hå hå, bra jobbat Milou!

Tintin: Oj, jag får verkligen be om ursäkt min herre. Tintin var namnet... och ni?

Fidel: Fidel. (Fidel räcker fram handen och drar Tintin emot sig för att gråta ut i hans armar - på så sätt får Tintin också en kissfläck på sig). Hu hu hu....

Tina: Nej men, vad är det som har hänt? (Tintin och Fidel släpper greppet)

Haddock: Vicken fjölla!

Tintin: Haddock! Visa lite sympati! Säg mig, vad är det som har hänt?

Fidel: (Snyftandes) Först så tog dom Ernesto från mig.. jag vet inte vart han är nånstans. Och alldeles nyss kom det en jätteelak man och lurade mig på minst 200 spänn! Han och hans kompanjoner sprang utan att betala. Buuhuu.. (snyftar) men vad gör ni här i jungeln?

Tintin: Vi letar efter en man som bär gröna kläder, glest skägg och hatt. Vi ska frita honom från hans kidnappare.

Fidel: OHH! Äntligen någon som är på min sida (tittar upp i luften och sträcker ut armarna). Tack! Ja, han var en fin människa, jag saknar honom också väldigt mycket. Skägget han hade var vackert, kanske lite glest. Han var precis som mig, vägrade ta på sig annat än gröna militärkläder, för vem vet, när du vaknar på morgonen (intar försvarsställning) kan fienden stå i dörren, och då måste man vara beredd.

Haddock: Vad dillar den där tångräkan om?

Fidel Castro sjunger en sång om de äventyr som han och Che Guevara var ute på, som är historiskt riktiga. I sången gör Tintin och Haddock och Tina inlägg.

Fidel: Ni har ingen tid att förlora. Om ni fortsätter två mil norrut, så kommer ni att möta en kringvandrande munkorden. Det var de som såg honom sist när han tog ett sista farväl.

Haddock: Kom nu.

Tintin: Tack så mycket för hjälpen. (Börjar att gå av scenen)

Haddock: Hehe, ja du Tintin, Kalkyl har varit med om mycket han.

Tintin: Det verkar ju knappt vara samma person vi pratade om...

Tina: Är ni riktigt säkra på det här?

Tintin: Vi får väl se vad som händer. *(Tintin, Haddock och Milou lämnar scenen)*

Tina: *(Tina går sakta)* jag förstår inte hur dom lyckas hela tiden. Något måste jag göra för att hindra att de når fram till arken. *(Lämnar scenen)*

Scen 18: Fruksalladen

Aktörer: Tina Nordström, Tomas Tengby

Dekor: Ett bord, en kniv, en tom skål, en skål med frukter under en handduk.

Precis som i den första matscenen så måste scenens innehåll improviseras fram. Men nedan finns en början och sedan lite förslag på vad som kan hända.

Tina: Hejsan, allesammans! Nu e jag tillbaka igen.

Tomas: Och jag med. Hej hej (*vinkar lite till publiken*).

Tina: Nu när vi är här i djungeln så är det varmt och svettigt och då behöver man äta något med mycket vätska som är fräscht och svalkar den varma kroppen. Och vad passar då bättre än en riktigt fin fruktsallad! (*Tina tar av handduken från skålen med frukt som står på bordet*) Här har vi några Kiwisar, Banan, Apelsin, Papaya Mango och en jättefin Ananas.

Tomas: Glöm inte passionsfrukten där. (*Pekar uppmärksammande på Passionsfrukten*)

Tina: Åhh, den höll jag ju på att glömma. Tack Tompa (*nyper Tomas i kinden*). Då ska vi se... Jag börjar med att skala bananen och skivar den i centimetertjocka skivor.

Tomas: Det ser ju smaskigt ut det där. (*Gnuggar sina händer*)

Tina: Åh, nej! Tomas, kan du hålla bananen så länge, jag glömde att man ska börja med apelsinen. (*Ger Tomas den halvt uppskurna bananen*)

Några idéer att spinna vidare på: Istället för att skära upp alla frukt kan Tina till slut ta fram en färdig burk med fruktsallad. Tomas kan försöka att provsmaka, men får det inte. Tina kan förklara en massa om frukterna som såväl stämmer som inte stämmer. Tomas kan få hålla i all den frukt Tina skär upp, eftersom allt kommer i fel ordning, då hon läser receptet nedifrån och upp... och hur roliga är inte bananer!

Scen 19: Lägren

Aktörer: Kolbasz, Pancho, CCC, Kalkyl, Tintin, Tina, Haddock, Milou

Dekor: Djungelbakgrund med ett eller flera träd som delar scenen i två. Kvällsljus.

Ridån går upp och in kommer först Kolbasz spatserandes med långa tänkande steg. Han vankar lite fram och tillbaka medan han väntar på de andra. Han tänker högt för sig själv.

Kolbasz: Hmm, mörkret börjar falla på och i mörkret kan vad som helst hända, speciellt i djungeln. Det är nog bäst att slå läger här och göra upp en eld.

CCC och Pancho kommer in pustandes.

Kolbasz: Ja, så blir det. Pancho, du sover där på rötterna. Corleone Capone Capisce, ni sover där borta och kom ihåg, släpp inte Kalkyl. Ni får använda honom som huvudkudde eller något.

Pancho: Ehh, du, Kolbasz... Det börjar att kurra i min mage.

Corleone: Ja, det

Capone: Börjar att

Capisce: bli tomt.

Kalkyl: Jag svalde en saftig purpurlinon-larv för en halvtimme sedan. Den är fylld med en massa olika proteiner och annat smaskigt, så jag klarar mig allt.

CCC: Uuhh. *(blir lite illamående av Kalkyls beskrivning)*

Kolbasz: *(vänder sig mot Kalkyl)* Håller du inte tyst, så tar Pancho fram elddonet och svider dig rejält på kinden. Pancho kan stå timtals vid flammorna i en smedja och fortfarande tycka att en varm dusch skulle vara skönt. *(Pausar lite kort vänder sig mot Pancho)* Pancho, fixa eld, så äter vi sedan.

Pancho: Ok. *(Pancho går iväg för att samla lite ved. Kolbasz börjar att titta i den säck som Pancho har med sig och tar fram tre pizzakartonger)*

Kolbasz: *(Tittar på CCC och säger nedsättande)* Det här är väl era förmodar jag?

Corleone: Mmm, nu ska

Capone: det smaka

Capisce: med Margherita

Kolbasz: Varför äter ni en pizza utan något på, det här ju bara tomat och ost... fattigmanskost.

Corleone: Vi hade en gång en familj, vi kallades för Quattro Stagioni, men vi splittrades

Capone: Vår Padre Vesuvio dog vid ett vulkanutbrott

Capisce: Vår Madre Marinara, hon druknade när hon fiskade musslor

Corleone: Sen har vi vår halvt inbakade adoptivbrorsa, Kebabpizza, men det är en annan historia.

Capone: Så därför finns det inget kvar förutom den här Margheritan

Capisce: Den enda pizza vi har goda minnen av.

Kolbasz: *(Skakar uppgivet på huvudet)* Jösses...

Pancho: Nu ska det bli eld. *(Pancho börjar bygga en eldstad, han bränner sig också några gånger på fingrarna)* Så där ja, nu tror jag att det brinner eller? *(Pancho börjar att packa upp mat ur säcken, det är Nachos, Tacos, Quesadillas, Tortillas, Burritos med mera)*

Kolbasz: Ja nu brinner det. Ahh, skönt med värme och ljus. *(Kolbasz börjar nu att släppa lite på sin hårda yta. Det börjar bli mörkt och han verkar inte ha någon mat med sig.)* Vad är allt det där Pancho?

Pancho: Du har Nachos till fördrinken, *(Pancho håller upp Nachos)*, Tacos, samma sak, fast mer när man vill ha det lite mysigt, kanske med tjejen eller gänget och vill du inte spara på krutet kan du servera Burritos, tortillabröd med god fyllning, kanske lite ost, kanske lite köttfärs... du bestämmer själv.

Kolbasz: Det låter ju... Men vad ska jag äta då?

Pancho: Det finns en påse till dig i säcken.

Kolbasz: Åh, Marshmallows. Hehe, det här har jag alltid velat prova. *(Sätter en marshmallows på kroken och sätter den över elden.)*

Alla sitter nu lugnt och stilla och äter i Kolbasz läger. På andra sidan scenen kommer Tintin och hans följe in. Milou kommer in först och han kan knappt gå längre. Han frustar och flämtar och däckar på scenen. Seinfeld basgång ljuder i högtalarna.

Tina: Milou din stackare, håller du på att gå ihjäl dig? Tintin, jag tror att vi måste ta en vilopaus här.

Haddock: Ahh, det börjar kännas i mina gamla sjömanspaltor. Jag tycker det låter som en bra idé.

Tintin: Ja, vi kanske ska slå läger här för natten, vad tror ni om det?

Haddock: Ja, vi lär väl ändå inte se något i mörkret skulle jag tro.

Tintin: Nej, det har du rätt i, kapten.

Milou tar fram två lakan eller filter ur ryggsäcken. Ena tar han själv och den andra ger han till Haddock.

Haddock: Nej du lille vän, jag sover bäst under fri himmel, såvida du inte har ett segel där i säcken att vira in sig med.. hå hå. *(Haddock ger filten till Tintin).*

Tintin: Ta den du tina, jag kan sova hos Milou *(Tintin ger filten till Tina, men Milou ruskar på huvudet och håller filten hårt om sig).*

Tina: Du kanske vill dela filt med mig Tintin. Det verkar som om Milou vill ha filten för sig själv. Och man håller värmen bättre om man är två. *(Tina går iväg och letar en plats att sova på).*

Tintin: Ja, eh, ja, det har du ju alldeles rätt. Det blir ju varmare då.

Haddock sätter sig på en sten för att ta sig en nattsup. Han öppnar korken på flaskan med spetsen på sin värja. Bredvid sätter sig Tintin. Milou gör en lite för yvig rörelse när han skall kasta ut filten så att den vispar till Haddocks hand så att drickat (mörkt portvin) hamnar på Tintins skjorta.

Haddock: Min sup! Eländiga byracka! Om du varit en långa hade jag lagt in dig i lut och ätit upp dig till jul. Men nu är jag för trött för att orka brottas med dig, din lurv.

Tintin: *(tittar på sin skjorta)* Åh nej, en portvinsfläck!

Tina: Här *(plockar upp något ur säcken)* ta lite salt på så försvinner det över natten.

Tintin: Jaha, det visste jag inte (*Tina tar lite salt i handen och gnuggar in det på fläcken – liten kärleksvarning*).

Tintin, Tina, Haddock och Milou letar upp bra ställen på marken och lägger sig ned. Det gör också Kolbasz, Pancho, CCC och Kalkyl. CCC håller däremot ett stadigt grepp om Kalkyl (de använder honom som huvudkudde).

Tina: God natt

Corleone: God natt

Kolbasz: God natt

Tintin: God natt

Capone: God natt

Haddock: God natt

Pancho: God natt

Kalkyl: God natt

Capisce: God natt

Alla lyfter huvudet en aning och ser frågande ut, men rycker på axlarna och somnar in. Pancho, som har lagt sig bredvid Kolbasz ligger och tittar på honom, börjar efter ett tag att tänka högt.

Pancho: Titta vad söt han är när han sover. Han ser precis ut som när han var en liten bäbis. Jag kommer ihåg det som om det var igår. Han var så liten och knubbig när han kom där flytandes. (*Pancho ställer sig upp och går fram till scenkanten*). Jag var ute på min dagliga promenad till havet. Jag brukar lämna ett metspö vid stranden varje kväll för att sedan på morgonen förhoppningsvis fått lite fisk till lunch. För min far sa alltid till mig (*Pancho sträcker på sig och tar händerna om sin midja och försöker likna sin far*) ”Lyssna noga Sancho José Maria Rodrigo de Triana Gonzales Panza! Om du varje kväll lägger ett metspö vid stranden kommer du alltid att ha mat på bordet.” Ja, han var en klok man min far. När jag så stod vid strandkanten (*Pancho agerar medan han pratar*) såg jag något guppa längre ut. Vad kan det vara, tänkte jag. (*En korg med en docka under ett vitt tygstycke, fäst i en fiskelina kommer inglidandes på scenen mot Pancho*) Ett badkar fyllt med salsa, en hink med träkol.. eller kanske en korg med ett litet barn i? Och det var just var det var! Han flöt iland där borta i vassen och jag tittade på den lille. Han såg precis ut som en liten korv.. ja, som en sådan där kryddig, ungersk korv jag nyss hade ätit. Det var en Kolbasz-korv. Jag tog korgen hem till mig och försökte uppfostra honom till att bli en vacker och ståtlig man, något som jag aldrig hade varit själv. (*Pancho går återigen mot sin bädd bredvid Kolbasz*). Vem skickade ut en sådan liten krabat att segla helt själv, det undrar jag fortfarande. (*Pancho somnar in*).

Scen 20: Kompromissen

Aktörer: Tina, Milou, Tintin, Kolbasz samt andra sovande

Dekor: Djungelbakgrund med ett eller flera träd som delar scenen i två. Natljus.

Sång: Tina: *Miraklet / Di Leva*

Strax efter det att alla har somnat råder det tystnad i några sekunder, innan det hörs tre enorma snarkningar, tillhörande Haddock. Tina, som ännu inte hunnit somna, sätter sig upp och förbannar Haddocks läte.

Haddock: ”zzznarrkkk host host bomber och granater”

Tina: Det går inte att sova i det här oljudet. Tintin, kan du ruska på Haddock. Tintin, Tintin...*(Tintin vänder sig om och drar av Tina filten så att hon blir helt utan)* Åh *(suckandes uppgivet)* jag får gå en sväng så kanske jag blir lite tröttare... *(Tina reser sig upp och börjar att vandra lite lugnt över scenen. Hon pratar lite med sig själv om hur hon egentligen har hamnat i djungeln.)* Det här är nog det underligaste jag varit med om. För inte så länge sedan var jag i Spanien och skurade Kolbasz äckliga dusch och nu är jag mitt ute i ingenstans med...*(plötsligt avbryts Tina av något mumlande hon känner igen).*

Kolbasz: Mam.. var är d.. *(lite oroligt och ångestfyllt)*

Tina: Det där är ju... Kolbasz... *(Tina stoppar ned sin hand i fickan och plockar upp en pappersbit, den som "försvann" när Dupontarna tejpade ihop kartan.)* Jag undrar om. *(Tina går in i Kolabsz läger och väcker denne genom att sparka lätt på honom medan hon viskar)* Vakna Kolbasz, vakna, det är Tina.

Kolbasz: *(mumlandes)* Är byxorna strukna?

Tina: Vakna nu

Kolbasz: Pancho, det är Arken jag vill ha

Tina: Kolbasz!

Kolbasz: Va, vad e, va.. Tina?

Tina: Sch! Följ med. *(Kolbasz kliver upp och följer med Tina några meter bort ifrån de andra)*

Kolbasz: Vad gör du här? Vart är den där Tintin?

Tina: Han sover.

Kolbasz: Hur har ni kommit så här långt? Jag har försökt att sabba alla spår.

Tina: Ja..om jag det visste... men på något underligt vis lyckas de alltid hamna rätt, oavsett vad som händer.

Det börjar nu att rycka lite i Milous kropp – han börjar att bli kissnödig och måste göra ett nattligt naturbesök. Han tar sig för skrevet (som kissnödiga gör) och vandrar bort mot träden (i mitten av scenen) där han stannar och "drar ner gylfen". Han får syn på Tina och Kolbasz. Milou försöker att tjuvlyssna för att förstå vad de säger.

Kolbasz: Vad sa du att du hade sa du?

Tina: Jag lyckades ta den sista biten av kartan när Dupontarna skulle klistra ihop den. Det är den bit som exakt visar var arken ligger.

Kolbasz: Men det är ju fantastiskt. Ge hit!!

Tina: Kommer aldrig på frågan Kolbasz. Jag tänker inte ge dig den utan att jag får något av dig. Det är jag som är i överläge nu.

Kolbasz: Hmmmmm, okej, muffinsbakning endast på söndagar framöver, du kan göra något annat på onsdagskvällarna.

Tina: Allvarligt Kolbasz, om du inte ger mig ett bra bud ger jag kartbiten till Tintin.

Kolbasz: Fanken

Tina: Jag kräver min frihet tillbaka. Du och ingen annan skall någonsin kunna trampa på mig igen.

Kolbasz: (lägger armarna i kors) Det skulle du allt betrakta som en bra lösning va. Men din fars skuld betalas inte av på det sättet.

Tina: Okej, du får som du vill. Jag går till Tintin, han behandlar mig iallafall som en människa! (Vänder sig om och börjar gå, men Kolbasz griper tag i hennes axel)

Kolbasz: Vänta Tina... (ihopbiten) fssssss kör till då!! Men då måste du sticka här ifrån nu och aldrig visa dig mer. Jag bryr mig inte om hur du kommer hem, vad du nu har att återvända till. Dina tjänster behövs inte här längre, så stick!! Och ge mig kartbiten!

Tina: Visst, ta din kartbit ditt egotrippade odjur. Hoppas du aldrig hittar någon skatt.

Milou springer snabbt tillbaks till sin sovplats och låtsas sova. Kolbasz går också till sin sovplats och lägger sig ned. Tina går sakta fram till Tintin och tittar på honom medan musiken till DiLevas "Miraklet" börjar. Hon sjunger en sång om hennes svåra kval – hon börjar sjunga om att hon är glad över sin frihet men avslutar med att förklara sin egentliga kärlek till Tintin. Hon går av scenen och kommer inte tillbaks förrän sista scenen.

När Milou ser att Tina har gått, väcker han Tintin och försöker i någon minut med hjälp av charader att få Tintin att förstå att Tina har pratat med Kolbasz och överlämnat den försvunna kartbiten till honom och sedan försvunnit ut i natten. Under tiden gissar Tintin på diverse olika saker, men när inte Milou orkar med mer, ger han upp och lägger sig ned. Tintin försöker sammanfatta. Sekvensen får improviseras fram under rep.

Tintin: Vad är det du vill säga? Har Tina har försvunnit med ett kryss och en krok? Du är bra underlig ibland Milou. Hon är nog snart tillbaka ska du se. God natt Milou.

Scen 21: Spegelbilden

Aktörer: Kolbasz, Pancho, CCC, Kalkyl, Tintin, Haddock, Milou

Dekor: Djungelbakgrund med ett eller flera träd som delar scenen i två. Morgonljus.

Till tonerna av Griegs "Morning" vaknar de båda lägren upp. Först är det Kolbasz läger som hamnar i fokus, vilka är riktigt raska att ge sig av. Pancho, som är först upp, väcker de andra försiktigt. Scenen kommer att utspela sig parallellt, vilket gör att repliker från de olika lägren kan komma i en salig röra.

Pancho viker ihop den filt som alla haft sin saker på och kastar upp på sin rygg. CCC tar fram lite kaffepulver ur innerfickan och häller i sina munnar, häller på lite vatten, gurglar lite, sväljer säger "aah". De plockar upp Kalkyl och är redo att gå. Kolbasz däremot är en riktig sömntuta. Efter det att Pancho försiktigt försökt att väcka honom går CCC fram till Kolbasz och sparkar lite oförsiktigt på honom, vilket gör att den sömndruckne Kolbasz hastigt flyger upp och stirrigt ser sig omkring.

I Tintins läger går det lite långsammare. Ja, förutom för Tintin då. Han är upp med tuppen och gör lite morgonstretching. När han upptäcker att Tina är borta, blir han fundersam, men tänker sen att något måste ha hänt henne.

Pancho: Dags att vakna nu. (Ruskar försiktigt på Kolbasz som dock bara vänder på sig).

Kolbasz: Viftar bort Panchos hand som om det skulle vara en fluga.

Pancho: Han sover som en stock. (Pancho börjar nu att plocka ihop efter middagen och väcker samtidigt CCC och Kalkyl till liv).

Tintin: Åhh, en sådan underbar morgon. (Börjar genomföra en mindre morgonstretching) Frisk härlig luft. (Stannar upp och ser sig omkring) Men, var är Tina. Bäst jag väcker Kapten och frågar honom.

Corleone: Kaffe (CCC häller in lite pulverkaffe i munnen)

Capone: Vatten (CCC häller vatten i sin mun)

Capisce: Skaka och svälj (CCC skakar på huvudet och sväljer)

CCC: Ahh. Morgonkaffe!!

Tintin: Kapten, har du sett Tina nu på morgonen?

Haddock: (Haddock tittar sömndrucket på Tintin) Va? Tina? Nej, det har jag inte.

Tintin: Hmm, ja, medan du gör dig i ordning så går jag iväg en sväng och ser om jag kan hitta henne. (Tintin går av scenen) Märkligt, kanske Milou hade rätt inatt ändå...

Pancho: Kolbasz, jag såg en massa frukter där borta, jag tänkte ta mig lite frukost medan du vaknar till.

Kolbasz: Ta med dig dom där också, så att jag får vara ifred en stund.

Pancho går iväg och efter följer CCC som tappert bär på Kalkyl som fortfarande sover och snarkar och skrattar lite i sömnen. Kolbasz går nu fram till trädet som delar scenen och hänger upp en spegel i en gren. På andra sidan gör Haddock samma sak. Nu står Haddock

och Kolbasz mittemot varandra. De gör nu samma rörelser och säger samma ord när de trimmar sina skägg och vid ett tillfälle tittar de på sidan av trädet, alltså på varandras ansikten, utan att reagera – de är trots allt far och son och de ser hyfsat lika ut... Scenen är mycket viktig för att visa att Haddock och Kolbasz verkligen är lika i sitt sätt och att de på något sätt är relaterade till varandra. När de är klara vänder de sig om och säger unisont: **Oo, vad jag hatar tidiga mornar!**

Pancho kommer in på scenen med CCC tuggandes på äpplen. Mumlar något otydligt tillsammans med CCC.

Kolbasz: Jaha, det finns mat där borta. Då går vi, glöm inte packningen Pancho. (Kolbasz med följe lämnar scenen samtidigt som Tintin kommer in på andra sidan.)

Tintin: Haddock! Milou! Tina är försvunnen! (Milou viftar bort Tintin där han ligger – som ”det var ju det jag sa”).

Haddock: VA? Är jäntungen bortsprungen?

Tintin: Jag vet inte var hon är någonstans. Men en sak är säker – vi blir bara färre och färre, så det är bäst vi håller ihop. Och inga fler nattliga vandringar. OK?! (Milou viftar igen med tassen). Ja, jag hoppas verkligen att inget otäckt har hänt henne... eller Dupontarna för den delen.

Haddock: Vi kanske hittar Tina när de där klantskallarna kommer ur sitt gömställe. De är väl rädda och gömmer sig från Tigrar och annat.

Tintin: Ja, vi får lita på det Haddock. (Tintin går lite åt sidan) Om det är som Milou säger – att Tina är en bedragare som arbetar för Kalkyls kidnappare, så har jag verkligen begått ett stort misstag. Måtte Kalkyl förlåta mig.

Haddock: Jaja, vi har väl inte tid att fundera över försvunnen kärlek, Tintin. Nu måste vi vidare så vi kommer först till den där nedrans båten. Milou, (rycker bort Milous filt) upp och hoppa nu. Jag har inte fått någon morronsop, så mitt humör är inte det bästa.

Tintin: Ja, gör som kaptenen säger nu, så vi kan gå vidare. Jag har en känsla av att vi inte är långt borta nu.

Tintin, Milou och Haddock samlar ihop sina saker och lämnar scenen.

Scen 22: Munkorden

Aktörer: Elvis, Munkar, Kolbasz, Pancho, CCC, Kalkyl / Elvis, Munkar, Tintin, Haddock, Milou

Dekor: Djungelbakgrund, ett altare i sten och några religiösa symboler. Ljussättningen skall vara röd-orange. När Elvis kastar av sig kåpan växlar ljuset till mer varierade färger.

Sång: Elvis + kör: Blue Suede Shoes / Elvis

In från höger kommer den kringvandrande munkorden klädd i klassiska bruna munkkåpor med händerna stoppade i armarna. Munkorden leds av Elvis (även han klädd i kåpa), men det är inte den unge och smärte Elvis som 1957 gjorde "Jail House Rock" – nej, mannen under kåpan är den matglade och osmidige Elvis så som han såg ut innan han dog; rejäla polisonger, solglasögon och en vit slimmad dräkt med glitter och stora kragar. Hans identitet är dock inledningsvis helt täckt av kåpan han bär.

Scenen leker lite med den mytologisering som uppstått kring Elvis efter hans död. För en skara västerlänningar har Elvis och hans liv blivit religion – man likställer Elvis med Jesus utifrån en rad påståenden. Exempelvis kallades både Jesus och Elvis för Kungen samt att båda har setts kringgående efter sin död. Precis som Jesus, är alltså även Elvis en profet.

När Pater Noster (Fader Vår på latin) ljuder i högtalarna leder Elvis in munkarna (som går i en speciell rytm dock utan yviga rörelser). Han har också en rökelse i en pendel som han svingar fram och tillbaka (skall inte vara riktig rökelse – bara en attrapp). Elvis stannar vid scenens vänstra kant och vänder sig om och visar med en rörelse att munkarna skall sätta sig ned. Munkarna sätter sig ned på knä i två led (så att Elvis kan gå emellan). Kolbasz och hans följe kommer snart in på scenen.

Kolbasz: Jaha.. aha! Jag tror vi har kommit rätt! Titta Pancho, munkar!

Pancho: Mmmm munkar.

Kolbasz: (Ropar högt mot Elvis) Du, aaaah du med jo-jon, kan du komma hit en sväng, jag behöver snacka med dig! (Elvis bryr sig inte) Jag sa att du skulle komma hit, är du döv?

Elvis gör en rörelse med armarna att de skall sätta sig ned.

Kolbasz: (till Kalkyl) Vad är det här för dårar?

Kalkyl: Enligt dagboken leds munkorden av en profet vid namn Aron. Han kan se in i framtiden och om man ger honom en kär ägodel, så berättar han om ens livsöde.

Corleone: (Viskar) Vi måste vara tysta

Capone: (Viskar) och sätta oss ner i kyrkan

Capisce: (Viskar) ...emm.. har någon pengar till kollekten?

Pancho: Jag har några guldpengar (tar fram några nachos ur fickan).

Kolbasz: Pancho, det där är nachos!

Alla sätter sig ned tre och tre bakom munkarna. Kolbasz sätter sig i mitten i första raden med Kalkyl på sin vänstra sida. CCC sitter i raden bakom.

Kolbasz: Jaha, och hur lång tid kommer det här att ta då?

Kalkyl: Den här speciella munkorden är kända för att vara mycket glada i maten. Därför tror jag att de snart kommer att avbryta för lunch.

Fokus flyttas nu åter till Elvis som har stått bakom altaret (en stor sten). Han går fram till sina munkar och tilltalar den första munken. De repliker som Elvis nu säger sjungs fram, men det är fortfarande något monotont.

Elvis: Broder Jakob, är det något du vill veta? *(Munken ger Elvis en bok. Elvis känner lite på boken)* Min broder, du kommer att få en mycket glad överraskning ikväll. *(Elvis ger tillbaka boken och går vidare till en munk längre ned i leden.)* Broder Daniel, är det något du vill veta? *(Munken sträcker fram en tamburin, Elvis skakar lite på den)* Din längtan kommer att bli uppfylld. *(Elvis ger tillbaka tamburinen och går fram till Kolbasz.)* Du ville tala med mig.

Kolbasz: Ja, det var på tiden. *(Reser sig upp)* Jag skulle..*(avbryts av Elvis)*

Elvis: Är det något du vill veta?

Kalkyl: Ge honom något nu.

Kolbasz: Här. *(Kolbasz tar fram kartbiten och ger till Elvis)*

Kalkyl: *(ser kartbiten)* Min karta! Du din *(Den av CCC som sitter bakom Kalkyl böjer sig fram och täcker för Kalkyls mun med sin hand)*

Elvis: *(Elvis tar ett steg tillbaka)* Är det här verkligen din?

Kolbasz: Självklart. Säg nu vart vi ska gå för att hitta arken.

Elvis: Lyssna noga nu. Du kommer att upptäcka tre saker. Vid den första upptäckten kommer dina ögon att tåras. Vid den andra kommer du att vilja kräkas. Och vid den tredje upptäckten kommer du att häpnas. Gå två kilometer västerut för att finna vad du söker. *(Elvis ger tillbaka kartbiten.)*

Kolbasz: Kom nu, vi har en Ark att bärga. *(Till sig själv)* Undrar vad han menade egentligen...

Pancho ställer sig upp och det gör också Kalkyl. Däremot sitter CCC kvar. Kolbasz går därför fram till dom.

Kolbasz: Vad sysslar ni med. Sitter ni och ber. Vi har ingen tid att spela.

CCC: Amen.

CCC plockar åter upp Kalkyl och Kolbasz följe ger sig iväg mot grottan där arken finns. Precis hinner Elvis vända sig om när så Tintin, Haddock och Milou dyker upp. Medan Haddock och Milou sätter sig ned för att ta igen sig går Tintin försiktigt fram till Elvis för att tala med honom. Det är den här dialogen som utbryter i ett stort Gospelinferno där Elvis förklarar hur han hamnat på Kuba och åt vilket håll som Tintin ska gå för att finna arken.

Tintin: Min herre, *(viftar med handen i luften)* skulle jag kunna få be om din hjälp? Oj, ursäkta mig, Tintin var namnet, här har du handen *(Tintin räcker fram sin hand för att skaka och Elvis tar den åt sig och begrundar den som han gjorde med de andra tingen man har givit åt honom).*

Elvis: *(Talar lugnt)* Du är på jakt efter något viktigt, men andra söker samma sak och du har förlorat många vänner på vägen.

Tintin: *(Upphetsat och raskt)* Ja precis! Jag vet inte om jag håller på att bli galen men vi letar efter arken och Kalkyl och Tina och Dupontarna är borta när vi kom till djungeln.. för att dom försvann när vi inte tittade och sedan har allt gått på tok.

Elvis: Vänta lite nu, ta det från början.

Här kommer en läglig summering av hur äventyret har fortlöpt hittills – så att de i publiken som inte hängt med så bra får en minnesförfriskning.

Tintin: Ja, det hela börjar med att jag i tidningen får reda på att en god vän till mig, Professor Kalkyl, ska ut på en expedition för att hitta Noaks försvunna ark. Han ber mig följa med. Väl i Venedig där expeditionen ska utgå från, blir vi först av med Kalkyls karta, sen får vi tillbaks kartan men Kalkyl blir kidnappad.. Ja det är ett enda virrvarr. Vi förstod att någon vill hinna före oss, därför tog de Kalkyl eftersom han säkert har memorerat hela kartan och anteckningarna om den i en dagbok. När vi kommer hit till Kuba försvinner Dupontarna spårlöst och sedan även Tina som har hjälpt oss så mycket under resans gång. Men jag börjar tro att hon har något med kidnapparna att göra, för Milou såg henne smyga iväg igår natt. Sedan hamnade vi här eftersom en sörjande soldat påstod att Ni var den siste som såg Kalkyl. *(Tar sig för pannan och tittar i marken)* Det hela verkar mycket märkligt – han kallade honom för Ernesto, men beskrivningen stämde ju så bra ihop med Kalkyl.

Elvis: Jo, min unge man, jag vet hur det hänger ihop. För jag är *(Elvis slänger av sin munkkåpa och går in i en typisk Elvispose – höjd arm och vickande höfter)* profeten Elvis Aron Presley och så länge Rock 'n Rollen lever, så lever även kungen *(gör en pose)*.

Elvis sjunger sedan en sång om hur allt hänger ihop (med "hur allt hänger ihop" menar Elvis så klart "hur kommer det sig att jag fortfarande lever") samt hur Tintin skall bära sig åt för att komma till skatten. Sången körs som en gospel med de andra munkarna som kör och med Tintin som fliker in med frågor. När sångnumret är klart så säger Elvis:

Elvis: Thank you, thank you very much.

Haddock: Åh, det är vi som ska tacka dig. *(Haddock går fram till Elvis och skakar hans hand)*

Elvis: Ännu en uppenbarelse. Jag känner igen ditt öde. Har du varit här förut?

Haddock: Nog har jag varit på många ställen men inte här. Du misstar mig för någon annan.

Elvis: Ahh, det är så det ligger till. Då är du han som är... Fort skynda... The truth will be revealed. *(Några munkar klär nu Elvis i hans munkkåpa likt en boxare får på sin rock).*

Tintin: Tack och hej! Kom Milou, vi måste skynda oss.

Tintins sällskap springer vidare medan Elvis (som nu åter är munk) och munkarna går ut ur scen på samma sätt som de kom. En röst hörs: "Elvis has left the building".

Scen 23: Upplösningen

Aktörer: CCC, Kalkyl, Kolbasz, Pancho, Tintin, Haddock, Anna, Dupontarna, Milou

Dekor: En grund med djungeldekoration och sedan sätts en grottöppning till.

Sång: Kolbasz & Pancho: Ice Ice Baby / Vanilla Ice

Kolbasz: Här måste det vara. (vänder sig mot Kalkyl) Kalkyl, var är arken?

Kalkyl: Där inne. (pekar mot grottan) Bakom stenarna.

Kolbasz: Pancho, flyta på stenarna. (Pancho går fram och försöker rubba stenhögen)

Kalkyl: Det kommer aldrig att gå.

Kolbasz: Men ta i då Pancho... Åh.

Pancho: Dom är fastlimmade dom stembumblingarna.

Kalkyl: Jag sa ju det...

Kolbasz: (Till CCC) Ställ ned Kalkyl och gå dit och flytta stenen så att vi kommer in.

CCC: Visst. Inga problem.

Kalkyl: Det kommer inte att gå.

CCC: Ååhhh tryck, Åhh tryck, Åhh tryck.. (paus och flämt) Du, alltså, det går inte.

Kalkyl: Nej, just det.

Kolbasz: Nähe, men varför går det då inte. Vi är ju så nära....

Kalkyl: (snabbt) men ändå så långt ifrån.. hu hu hu.

Kolbasz: (tar tag i Kalkyl) Mitt tålmod på dig tog precis slut. Och när mitt tålmod tar slut, tar ilskan vid. Och varken du, Pancho eller de där (pekar på CCC) har sett mig så som jag är på väg att bli nu! Ni där, (tittar återigen på CCC) ta upp honom igen. (Tittar på Kalkyl) Den här gången kommer det inte att vara lika behagligt att ligga i deras armar som det har varit den senaste tiden.

Kolbasz dirigerar nu CCC så att de står några meter framför stenvallen med Kalkyl som murbräcka. Han mäter, siktar och beräknar. På kommandot Framåt! Springer CCC fram mot muren för att stänga ned den med Kalkyl. Precis när de är på väg att träffa muren skriker Kalkyl Stopp (och CCC tvärnitar.)

Kalkyl: STOOOOOPP!!! Jag ska se till att ni kommer in.

Kolbasz: Bra.

Pancho: Hur ska du göra då? (Pancho klämmer lite på Kalkyls smala armar)

Kalkyl: Jag har forskat på ett sprängmedel nu i väldigt många år som gör det möjligt att forcera grottan. (Kalkyl tar fram sitt sprängmedel – trickys – och visar de andra. CCC skrattar)

Corleone: Ska den där

Capone: lilla kinapuffen

Capisce: få bort stenarna

Kalkyl: Ja det ska den. För 25 år sedan sprängde det ett helt skepp i luften och tänk hur kraftfullt det ska vara idag!

Kolbasz: Det är bäst för dig att det fungerar. (Går fram till Kalkyl) Annars åker du med huvet före.

Kalkyl: Vi får väl se. Ta ett steg tillbaka nu...*(Kalkyl kastar sin lilla smällare och stenarna faller till marken och grottöppningen blir synlig. Stenarna är upplagda på ett sätt så att ett snöre fäst i de undre stenarna gör att de andra faller när man drar i det. Alla blir häpna)* Jag visste det, jag visste det. Haha jag är ett geni!

Pancho: Klart du är...*(klappar berömvärt på Kalkyl som studerar stenarna närmare)*

Kolbasz: *(tittar in i grottan)* Ehh, det är... mörkt där inne... jag menar.. det ser instabilt ut. **Pancho,** vågar du gå in? *(Innan Pancho hinner svara fortsätter Kolbasz)* Nehe. Nej, då stannar jag här ute med Pancho och väntar på att ni ska komma ut och berätta om arken är sjöduglig eller inte.

Corleone: Menar du typ

Capone: att det är vi som

Capisce: ska vi gå in?

Kolbasz: Precis, tillsammans med Kalkyl.

Kalkyl: jag tänker inte gå in i en grottan utan gasmask. Tänk bara på vad som hände när de gick in i Tutanchamons...*(Kolbasz går fram till Kalkyl och skickar in honom i grottan genom att putta till honom med foten och skickar sedan in CCC och ropar efter dem)* Glöm inte att hålla koll på Kalkyl. *(CCC och Kalkyl försvinner in i grottan och Kolbasz vänder sig mot Pancho)* Fattar du Pancho,*(Kolbasz nästan lite sprallig)* vi ska segla hem med arken!

I en sång förklarar Kolbasz och Pancho hur glada de är att de hittat arken och sjunger lite om arkens historia. När de sjungit klart hör Kolbasz röster och gömmer sig och Pancho bakom några buskar. Det är Tintin, Haddock och Milou som kommer.

Haddock: Vi måste snart vara framme tycker jag.

Tintin: Ja, det kan inte vara långt kvar.

Kolbasz: Tyst Pancho, det kommer nån. Vi måste gömma oss snabbt. *(Kolbasz drar med sig Pancho bakom en buske).*

Tintins gäng kommer nu in på scenen

Tintin: Här måste det vara... och det ser ut som om någon har hunnit före oss. Det måste vara Kalkyls kidnappare.

Haddock: Då måste Kalkyl vara inne i grottan!

Tintin: Ja, det är... *(hör att det rör sig i buskarna)* Hörde du kapten, det känns som om det är någon som spionerar på oss. Vi gör så här. Jag och Milou går in i grottan och letar efter Kalkyl och du stannar här utanför och håller vakt.

Haddock: Kör till, jag behöver vila mina ben.

Tintin går in i grottan, medan Milou sakta närmare sig den och tvekar en aning. Han vänder sig om och börjar smyga därifrån, men då sträcker Tintin ut en arm och drar in Milou. Samtidigt som detta händer spelas de första takterna ur ledmotivet till "Indiana Jones".

Haddock sätter sig ned och börjar att skrocka lite för sig själv. Samtidigt har Pancho hittat något intressant i busken som han börjar att lukta på. Tydligt är han allergisk och lägger av en rejäl nysning så att Haddock studsar upp. Kolbasz försöker ivrigt att få tyst på Pancho, men när hans ser att Haddock börjar närma sig busken, tar han en alldeles för liten gren framför ansiktet och försöker smyga iväg. Han kommer bara ett halvt steg innan Haddock har genomsådat honom.

Haddock: *(nysningen)* Vem där? Kom fram!

Kolbasz: *(viskandes)* Pancho, vi kommer att bli upptäckta.

Pancho: Förlåt.

Kolbasz: Det är lite sent nu...*(smyger iväg)*

Haddock: Tro inte att du kan komma undan din ål. *(Kolbasz stannar upp och försöker se ut som ett träd)* Försök inte skoja med mig... Jag förstår nog att det är du som ligger bakom allt.

Kolbasz ser ingen annan utväg nu än att kasta grenen han gömt sig bakom och drar nu sin värja. Haddock tar nu några snabba steg tillbaka medan Kolbasz kliver fram. Haddock drar nu också sin värja och de två herrarna hamnar öga mot öga några meter emellan varandra. En hård ordväxling mellan de två tar sin början när de nu höjer sina huvuden och tittar på varandra över sina axlar. De går runt varandra i en cirkel samtidigt som en banjospelare och en gitarrist kommer in på scenen från varsin sida. Scenen är tänkt som en variant av "Duelling Banjos" där den ettrige och snabbe möter den store och stabile. Direkt efter att Gitarren har gjort sitt första "riff" säger Haddock sin replik. Banjon svarar sedan med sitt riff varefter Kolbasz säger sin replik. I likhet med "Duelling Banjos" blir också Haddocks och Kolbasz ordväxling och fäktning snabbare och hetare. När gitarren och banjon börjar närma sig klimax tittar Haddock och Kolbasz på dem frågande och fäktar lojt i luften utan att egentligen bry sig om att fäktas. Gitarristen och Banjospelare går då mot varandra och möts upp i mitten av scenen. Nu är det de som duellerar.

Banjo

Kolbasz: Mitt svärdsegg har mött många strupar. Hämnens timme är slagen, Haddock!

Gitarr

Haddock: Jasså, dig känner jag igen. 10 år går snabbt ibland. Vad var det du hette nu igen? Colum... Kolbasz!!

Banjo (osv osv)

Kolbasz: Jag ska rista in mitt namn i din panna, ditt rötägg.

Haddock: Du var en lovande sjöfarare en gång i tiden.

Kolbasz: Kommer du ihåg den här? *(Lyfter upp sin krokförsedda arm)*

Haddock: Du förtjänade den, din snokande råtta!

Kolbasz: Jag kände havet i mina ådror och de sa att du var den bäste i Venedig.

Haddock: Jag har haft många lärlingar på min skuta, men ingen så klåfingrig som du.

Kolbasz: Jag var nyfiken.

Haddock: Nyfiken på mig och mitt privatliv ja!

Kolbasz: Men bara för att jag råkade hitta anteckningar om en försvunnen skatt behöver du väl inte hugga av mig handen!

Haddock: Så det är därför du är här? Du kunde aldrig släppa tanken på arken va!

Kolbasz: Nej, det var 10 år sedan, och nu har jag äntligen fått min chans till ära och berömmelse.

Haddock: Då står vi här återigen med värjorna i högsta hugg. Ska jag ta andra handen också!

Kolbasz: Den kommer du aldrig att få, din tjockis. Istället ska den se till att du aldrig mer får se havets vågor.

Haddock: Jag förstår fortfarande inte varför du just skulle komma till mig, din tölp!

Kolbasz: Till en början var du den far jag aldrig haft. Men fäder delar med sig av sina drömmar.

Haddock: Sedan Kalkyl sprängde båten var arken ett avslutat kapitel för mig.

Kolbasz: Förresten, vem var kvinnan på kortet som låg bland anteckningarna?

Haddock: Inget som bryr dig! Ditt avskum.

Kolbasz: En kvinna som lämnat dig kanske? Det var något egendomligt med henne. Jag fick en konstig känsla...

Haddock: Det var inte meningen att någon skulle få veta om varken henne eller arken.

Kolbasz: Var det kanske vreden över henne som tog min hand? Stackars Haddock, ensam kvar i Venedig (*hånar*).

Haddock: Du vet inte mycket du. Du var modig som vågade dra värja mot mig, men samtidigt feg då du flydde hem till Spanien.

Kolbasz: Flydde och flydde, jag sökte nya jaktmarker. Det enda som var bra med Venedig var mina tre italienska vänner.

Haddock: Ha, men dom är inte här nu vad jag kan se!

Kolbasz: Det är därför de är inne i grottan och hämtar min skatt!

Haddock: Jag är inte orolig. Tintin och Milou kan övervinna de flesta. Jag kan slå vad om att det är de som kommer först ur den här grottan.

Kolbasz: Vi får väl se!

Medan det under denna ordväxling endast har varit värja möter värja efter varje replik, bryter nu Haddock och Kolbasz ut i en riktig svärdsfight. Det dröjer dock inte länge förrän musikanterna tar över (som beskrivet ovan). Om man under repetitionerna märker att syftet med dialogen (Haddock och Kolbasz bakgrund) inte blir klar och tydlig, måste dialogen ändras och kanske förtydligas med fler upprepningar. När musikduellen är slut drar Haddock och Kolbasz återigen sina värjor men hinner inte börja fäktas eftersom Dupontarna kommer till platsen tillsammans med Anna. Dupontarna är ivriga att få tag i skatten, så de störtar in i grottan. Kvar på scenen är nu de personer som utgör spexets familjedrama.

D1: Vad tror ni då att ni gör

D2: Ni ju faktiskt ordningen stör

Dupontarna tar franskt polisgrepp på varsin fäktare. Haddock är den som minst tycker om att bli överbemannad så han försöker att ta sig loss.

D1: Att fäktas visar inget mod

D2: Det spiller mest en massa blod

Haddock: Dupontarna! Ja jag säger då det!

Anna: Låt mig ta hand om det här bråket. Skynda er efter arken ni, och se till att allt går rätt till där inne.

D1: Hon har rätt, där är vår grotta!

D2: Skynda dig innan skatten är borta!

D1: Ska vi arken få med oss hem

D2: Är det bäst vi lägger på en rem! (*Duponten som håller fast Haddock släpper först taget. På detta sätt lyckas Haddock att få in en fullträff på Kolbasz som segnar ihop på golvet. Dupontarna stormar in i grottan*)

Anna tar med sig Haddock bort från Kolbasz. Hon tittar barskt på Haddock.

Anna: Vad sysslar du med egentligen Haddock?

Haddock: Haddock? Ehh, du är.. An... Anna!

Kolbasz: (*tittar yrt upp från marken*) Anna? Det är ju hon fort kortet.

Haddock: HAHA! ANNA!! DU LEVER! (*Haddock lyfter upp Anna i luften och ger henne en kram*) Men hur i all sin dar har du hamnat här? Vi trodde att du drunknade när Kalkyl sprängde båten i luften.

Under tiden som Haddock har bekantat med sig Anna, har Pancho kommit fram från busken och försöker nu friska upp Kolbasz (utan att ta fokus) som verkligen är groggy efter smällen.

Anna: Nej då, jag spolades upp på en strand här i närheten. Hur gick det för er?

Haddock: Vi blev upplockade av en fiskebåt från Venedig. Men tro inte att Kalkyl blev hindrad av det. Han började dyka efter kartan nästan med det samma. Och hittade den för inte så länge sen. Det är därför vi är här, på det konstigaste av ställen.

Anna: Ja, tro det eller ej, här på Cuba, som vi kallar ön, händer de mest märkliga saker.

Haddock: Men vad har du sysslat med i alla dessa år?

Anna: Jag har känt mig ångerfull Haddock.

Haddock: Ångerfull? Hur menar du?

Anna: Jo, enda sedan vi gav oss ut på resan att finna arken för tjugofem år sedan, har jag velat berätta en sak för dig. Det är nog bäst att du sätter dig ned.

Kolbasz: (*till Pancho*) Vad pratar dom om Pancho?

Pancho: Jo, det är något hon vill berätta för honom och han ska sätta sig ned.

Kolbasz: Det hörde jag väl, men... (*samtalet dör när Anna åter börjar prata*).

Anna: Du kommer väl ihåg hur ivrig Kalkyl var när vi skulle fara iväg på den första expeditionen. Jag har aldrig sett honom så uppspelt. Ja, det var mycket viktigt för mig med. Att få chansen att göra karriär som forskare tillsammans med en av de största vetenskapsmännen genom tiderna.

Haddock: Det var spännande tider även för mig. Mest för att jag hade träffat dig.

Anna: Jo, men det fanns ingen plats för kärlek... (*kort paus*) och det fanns ingen plats för barn.

Haddock: För barn? (*ryggar tillbaks*) Hur menar du nu?

Anna: Jo, när jag steg på skeppet hade jag med mig ett litet nyfött barn i ett bylte. Jag vågade inte berätta för någon, för jag var rädd att jag inte skulle få följa med annars. Men efter några veckor, då vi passerade Spaniens kust (*Kolbasz börjar nu att kvickna till och reser sig upp. Han börjar lyssna på Annas berättelse och går med långsamma steg mot henne*) bestämde jag mig för att göra mig av med barnet. Jag förstod att ett äventyrligt liv på havet och barnet inte gick ihop och dum som jag var valde jag resan. Så jag la barnet i en korg och sänkte ned det i vattnet, i hopp om att någon skulle finna det. (*Kolbasz är nu nästan framme vid Anna*) Runt barnet hade jag svept ett tygstycke (*på ordet "tygstycke" har Kolbasz hamnat i mitten och framför Anna och Haddock vänd mot publiken. Han stoppar ned handen i sin ficka och tar fram det tygstycke Anna pratar om – ett vitt tyg med namnet "Christoffer" broderat i svarta stora bokstäver*) på vilket jag broderade barnets namn (*på ordet "Christoffer" har Kolbasz vecklat ut tygstycket och håller det framför sig med texten mot publiken samtidigt som han också säger "Christoffer" – det vill säga Anna och Kolbasz säger det samtidigt*) – Christoffer.

Kolbasz: (*Vänder sig om, sträcker ut sina armar och säger likt ett förvånat barn*) Mamma! (*Anna och Kolbasz kramas*)

Haddock: (*Med hakan i knät*) Jag tror att jag skulle behöva en rejäl sup nu!

Anna: (*slutar kramas*) Haddock! Kommer du ihåg den där förtrollade kvällen vi hade tillsammans innan expeditionen?

Haddock: Då vi kramades extra mycket?!

Anna: Det var då som...

Haddock: DU MENAR ATT HAN...

Kolbasz: SÅ ATT HAN ÄR MIN??? (tar ett steg bakåt från Anna)

Anna: Ja, far och son.

Haddock och Kolbasz: BOMBER OCH GRANATER!

Scen 24: Arken

Aktörer: Kalkyl, CCC, Dupontarna, Anna, Haddock, Kolbasz, Pancho

Dekor: Grotts scenen

Sång: Ola Salo: Fool to remain sane / The Ark

Batmansnabbt byts ljuset på scenen till blått nattsken och rökmaskinen går på samtidigt som musiken till Strauss "Also Sprach Zarathustra" sätts på. Ut ur grottan kommer Kalkyl med en stor fyrkantig box som bärs av CCC och Dupontarna. Lådan sätts ner på marken och medan Strauss stycke spelas klart går Kalkyl runt boxen och pillar lite (lyssnar med stetoskop och knackar med en hammare) på den – han ser mycket upptagen ut. De andra backar lite skrämt bakåt, utom Anna som närmar sig.

Anna: Hej professorn, kommer du ihåg mig?

Kalkyl: Ja, det klart jag gör Anna, men jag kommer inte ihåg hur man skulle öppna den här. Men det kanske du gör!

Anna: (fundersamt) Jaaa, låt mig tänka. Vad jag kommer ihåg från anteckningarna så var det något om en treenighet... (Går runt till boxens framsida) Ja här är någonting... tre stycken trianglar! Hmmm, man ska vrida dem de så bildar en enhet.. trianglarna ska bilda en fjärde triangel, med en femte som sluts inne... Så här tror jag..

Anna vrider på tre synliga trianglar som finns på boxens framsida. När de bildar mönstret här bredvid sätts lådans mekanism igång och ut ur lådan hoppar Ola Salo från the Ark lådan och drar början på sin låt "Fool to remain sane" där han förklarar vem han är och att alla i publiken måste komma ut ur sina "lådor" och vara som de är – sluta leva i den här fyrkantiga världen. Förtrollade dansar Ola med sig hela ensemblen av scenen. Musiken tonas ner.

Scen 25: Lärdomen

Aktörer: Tintin, Milou, Tina

Dekor: Grottan, vilket sedan blir tom scen framför ridån

Tintin och Milou, som blivit kvar i grottan, kommer ut när alla andra gått av scenen.

Tintin: *(inne i grottan)* Det var ett underligt grottsystem det här Milou. Det enda jag hittade var den här gamla brädan *(kommer ut ur grottan, brädan har "RKEN" inskrivet på sig i vitt)*. Undrar om det kan vara en spillra av Noaks Ark? *(Ser sig omkring)* Men, var är Kapten? Mycket underligt det här Milou. Först försvinner Kalkyl och sedan Dupontarna. I natt försvann Tina och nu är också Haddock borta. Jag kan inte förstå hur det hela hänger ihop... *(går fram och sätter sig tillsammans med Milou på scenkanten. Ridån dras bakom dem och Tintin sjunger a cappella den första versen av "De' ska va' gött o' leva", med lite annan text. När han når till "eller vad tror du" tittar han på Milou för att Milou ska säga något. Men precis när Milou höjer fingret och ska börja prata, kommer Tina in från sidan)*.

Tina: Tintin, Tintin, å vad jag letat.

Tintin: Har du letat? Efter vad? Arken? Eller menar du nåt annat?

Tina: Arken.. nja, nej.. det är dig Tintin! Du måste tro på mig nu, jag har blivit kär i dig på riktigt.

Tintin: *(reser sig upp)* Mmmm men Tina, du har ju ljugit för mig. *(Milou tänder en cigg men sitter kvar)*.

Tina: Ehh, har jag? Ja alltså....

Tintin: Du sa att salt skulle ta bort den här fläcken *(visar fläcken som sitter kvar på tröjan)* men se, den är fortfarande kvar?

Tina: Åhh Tintin!! *(omfamnar varandra)* Jag lovar att aldrig mer ljuga för dig. *(Tintin och Tina börjar gå av scenen)*.

Tintin: *(Precis på väg ut ur scenen)* Men då kan ju du berätta vem det som har kidnappat Kalkyl egentligen?

Tina: Jo, låt mig ta det från början.... *(lämnar scenen)*.

Tillsammans går Tintin och Tina av scenen. Kvar är nu bara Milou, som äntligen får säga sitt.

Milou: Ja, det var alltså så här det gick till när Kolba.. jag menar Columbus fann en ny kontinent vilket blev startskottet för en utbredd kolonisering av världen. Eller ny och ny.. det bodde ju redan folk där. Columbus fortsatte i alla fall att erövra större delar Syd- och centralamerika. Anna blev kvar på Cuba.. ja, hon fick till och med en egen stad, Havanna – alltså Anna från Havet. Pancho såg det som är nuvarande Mexiko som sin hemvist. Där spred han sin matkultur till både fattiga och rika. Tinas jaktmarker fann hon i Amerika och det var hennes ättling som 280 år senare grundade de Förenta Staterna. Dupontarna hamnade efter diverse strul i Kanada och vad jag vet, så är de där än idag. Hur gick det med mig och Tintin då? Ja, tillsammans med Kalkyl och Haddock drog vi snart ut på nya

äventyr. (Milou ställer sig upp tar ut ciggen ur munnen, fimpas den på backen med foten och säger till publiken) Vi ses! (Milou börjar att vissla på ledmotivet till den tecknade Robin Hood, alltså det som tuppen visslar, och lämnar sedan scenen).

Åter på scenen kommer nu Ola och alla spexare intågandes samtidigt som ridån återigen går upp och slutsången framförs.

SLUT!!!

